

Soproni KÖZÉLET

MEGJELENIK 25 000
INGYENES PÉLDÁNYBAN.

2007. április

I. évf. 3. szám

KÖZÉLET

Soproni

A tavasz ünnepe

**Kevesebb
akadállyal**

6

**Fókuszban
a belváros**

10

**Táncház
Sopronban**

19

**Érdekes
élnünk!**

22

A vers

„A vers az, amit mondani kell” – szokták idézni Kányádi Sándort. A költő a versnek ezt a lényegi meghatározását egy gyerekolvasójától hallotta. Ez egyáltalán nem mellékes. A gyermeki őszinteség és lényeglátás a megállapítás kulcseleme. Ennek tudatában lehet szavanként értelmezni: „A vers. Az. Amit. Mondani. Kell.”

A leírt, a kinyomtatott, a gondolatban átpörgetett vers úgy viszonyul az elmondott vershez, mint ahogyan a gondolathoz a kimondott szó ereje.

Nemhiába a kimondott isteni szót, amely egyidejűleg maga a gondolat – szándék, tett –, az Ige jelöli. Az ige, amely cselekvést, történést, létezést jelentő szó (is).

A kimondott szó – életre kelt gondolat. Vannak versek, amelyekről mindent tudunk, addig, amíg el nem mondjuk azokat... Meglepő dolgok történhetnek egy-egy elmondott verssel, és meglepő dolgok történhetnek egy-egy elmondott verset követően.

Az elmondás az írásbeliség előtti időkből hozta a mába a költészetet, és viszi – bármilyen fajta rögzítési módnál – a legbiztosabban a jövőbe, oda, ahol a maguk rendelt idejében költők mindig is születnek majd.

Mert költők mindig születnek. Talán éppen most születik egy, akinek versét utódaink előbb-utóbb mondani fogják.

Mondani fogják akkor is, ha elolvasni már nem tudják, viszont arra a pontra mindig szívesen ráhelyezik mutatóujjukat, amely beindítja a hangfáljt.

Hogy az igazat hallják, megtanulhassák, és mondogassák. „Az igazat mondd, ne csak a valódit...” – így, József Attilával szólva, ha már a költészetnek is napot voltunk kénytelenek kijelölni, a megbecsülés reményében vagy éppen híján...

B. Tóth Éva

Virilisták köszöntése

**Az önkormányzat nevében
a városvezetés az idén is
köszöntötte Sopron legkiemelkedőbb virilistáit, azaz a
legjobb adófizetőket és a
mecénásokat. Dr. Simon
István alpolgármester ünnepi beszédében kiemelte:
gazdasági alapra épül a
társadalmi felépítmény, így
Sopronban is a vállalkozások munkája a város közönségi életének az alapja.**

– Magyarországon kétmillió aktív, a produktív szférában dolgozó ember tartja fenn a társadalmat – hangsúlyozta az alpolgármester, majd így folytatja: – Sopronban is hasonlóak az arányok, de természetesen az improduktív szféra is hasznos munkát végez a társadalom szempontjából. Városunkban is az önök munkájára épül közösségi létünk. Minden elismerést megérdemelnék, mert a kapitalizmus, a szociális piacgazdaság hősei. Szembeszállnak a kishitűséggel, a gyávasággal, az irigységgel, a lustasággal, úgy hogy naponta megküzdenek a konkurenciával is. És megvívják a – reményeink szerint egyre gyérülő – hatósági packázással. A foglalkoztatottak között fegyelmet tartanak, ugyanakkor gondoskodnak is – kaptány módjára – a rájuk bízottakról.

Dr. Simon István szólt arról is, hogy a vállalkozók nem csak a konkurenciával, hanem a rosszhiszemű, rossz szándékú emberekkel is gyakran csatáznak. Mégis ők biztosítják a javakat a közönség működéséhez, az oktatáshoz, az

egészségügyhöz, a kultúrához, a városi fejlesztésekhez.

– Az önkormányzat ilyen szemlélettel tekint önökre, ezért megköszönjük fáradozásukat – folytatta az alpolgármester. – Egyben kimondjuk, hogy az új városvezetés filozófiája – a mi gazdasági filozófiánk – adócsökkentésen alapul. A pénz maradjon ott, ahol megtermelték. A túlzott újraelosztás akadályozza a fejlődést és igazságtalan. Mi csökkentettük a kommunális adót, csökkentettük az üdülők adóját. Nem emeltük a parkolási díjat, nem emeltük az üzletek bérleti díját. Növekedési pályára helyezzük Sopront a belváros élettel való megtöltésével (revitalizálásával), intenzív városmarketinggel, a turisztika fellendítésével, a közlekedési fejlesztésekkel. Gazdasági szemléletünk része – másik oldala –, hogy vigyázunk az emberek pénzére. Gátat vetetünk a herdálásnak, kezdeményezést indítottunk a közösségi pénzek visszaszerzése érdekében.

A 730 éve szabad királyi városi rangot kapott Sopron polgári hagyománya kötelez bennünket. 730 éve lényegében ugyanígy választottak a szabad polgárok polgármestert, tanácsot, jegyzőt, városbírókat. Kereskedtek, iparkodtak, tanultak nyugati egyetemeken.

Lackner példája jó minta az emelkedett soproni polgári szellemiségre. Hagyatékát török fogságban levő soproni polgárok kiváltására, árva polgárlányok kiházásítására, érdemes fiatalok külföldi ösztöndíjára rendelte. Sopronban nagy hagyománya van a vállalkozásnak, a kereskedésnek. Ezért további bizakodást és bátorságot kívánok! Éljenek a virilisták! Éljenek a mecénások! – zárta köszöntő beszédét az alpolgármester. ▼

Impresszum

Soproni KÖZÉLET

2007. április

Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzatának lapja

Kiadja dr. Fodor Tamás
polgármester
Szerkeszti a szerkesztő-
bizottság

Levelezési cím:
9400 Sopron, Fő tér 1.
Nyomdai munkák
és előkészítés Lapcom Kft.

ISSN 1788-7658
Megjelenik havonta,
25 000 ingyenes
példányban.

Ünnepeltünk

2007. március 15.

FOTÓ: MAGASI

Éjszakába nyúlt a közgyűlés

Maratoni ülést tartott Sopron képviselő-testülete március 29-én. Nagy horderejű döntések születtek: megválasztották többek között a Sopronkőhida-Tómalom-Jánostelep településrészi önkormányzat tagjait, visszahívták a Sopron Holding igazgatóságát, a GyIK Kht.-t beolvasztották a Pro Kultúra Kht.-ba, és döntöttek a polgármesteri hivatal átalakításáról is.

A településrészi önkormányzat tagjait titkos szavazással választotta meg Sopron közgyűlése. A részönkormányzatba dr. Simon István alpolgármester, a körzet egyéni képviselője, Gál Zoltán, Dubics László, Szabó Károly, Vörös László és Weninger Gábor került be.

Zárt ülésen, több mint két óras vita után hívta vissza a közgyűlés a Sopron Holding Zrt.-nek az igazgatóságát, ezzel együtt 2011. december 31-ig megbízást adott dr. Komornoki Lászlónak a vezérigazgatói feladatok ellátására. A közgyűlés elfogadta a cégek és közhasznú társaságok 2007. évi üzleti terveit. Döntöttek a Gyermekek és Ifjúsági Központnak a Pro Kultúra Kht.-be való beolvadásáról is. A városvezetés a napirend tárgyalása kapcsán többször

hangsúlyozta: nem a GyIK megszüntetéséről van szó, hanem arról, hogy a két közhasznú társaság a feladatokat a beolvadás után egy irányítás alatt, egységes szervezeti keretek között látja el. A képviselőkhez intézett kérdésre kiderült, hogy senki nem készül a GyIK bezárására, ezzel egyszersmind cáfolta a közgyűlés a korábbi szocialista híreszteléseket.

A város tulajdonába került a Sörházdombi kilátó. Az impozáns kilátót a TAEG Zrt. építtette az előző polgármester szóbeli megrendelésére 14,9 millió forintért. A dolog szépséghibája, hogy erről akkor nem kötöttek írásbeli szerződést. A testület most arról döntött, hogy utólag elismeri a szóbeli megállapodást és kifizetik a 14,9 millió forintot.

workania

Munkát keres?
Regisztráljon honlapunkon és csatolja önéletrajzát, hogy a munkaadó Önre találjon!

www.workania.hu
A Kisalföld napilap partnere.

Sopron és környéke
legnagyobb példányszámú
HIRDETÉSI ÉS INFORMÁCIÓS HETILAPJÁT

MÁR AZ INTERNETEN IS
olvashatják!

www.sopronpress.hu

A törvényi változások és a közműdíjak emelése tette szükségessé a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények térítési díjainak emelését. Az uniós és a technikai fejlődés elvárásainak megfelelően alakítják át a polgármesteri hivatalt, ami nemcsak gazdaságosabb, de gyorsabb és hatékonyabb is lesz a városvezetés szerint. A jelenlegi tizenkét szervezeti egység helyett nyolcban dolgoznak majd a köztisztviselők és a közalkalmazottak.

A közgyűlés döntött per indításáról a leendő tűzoltólaktanyának megvásárolt ingatlan vonatkozásában. ▼

Sopron reklamál

Sopron a méltánytalan finanszírozási feltételek miatt közgyűlés elé viszi a megyei egészségbiztosítási pénztár Erzsébet-oktatókórház finanszírozását célzó szerződését. Dr. Simon István alpolgármester szerint az egészségügyi kormányzat helytelen intézkedéssorozata vezetett idáig.

Győrben március 30-án történt meg a soproni Erzsébet-kórház OEP-finanszírozási egyeztető tárgyalása. Dr. Simon István alpolgármester a Közéletnek elmondta: a megbeszélésen kiderült, a felajánlott finanszírozás rendkívül hátrányos lenne Sopron számára. — 2006-hoz képest tízszázalékos bevételcsökkentésre számíthatna a kórház, miközben az eddigi 79 ezer helyett 110 ezer lakos ellátását kellene biztosítania. Mindez annyit jelent, hogy egy fekvő beteg ellátására a tavalyihoz képest 40 százalékkal kevesebb pénz jutna. Ezt a kedvezőtlen helyzetet tovább rontja a 10 százalék körüli infláció. Jelenlegi számításaink szerint 200–220 millió forinttal kap kevesebbet a kórház, mint tavaly, ezáltal mintegy száz embernek forog veszélyben a munkahelye. Ilyen súlyosan hátrányos szerződés, pénzügyi diktátum hatályos megkötésére sem nekem, sem dr. Baranyai Tibor főigazgató főorvosnak nem volt felhatalmazása. Ezért a képviselő-testület dönt a kérdésben.

**Asztalosipari
ÁRVERÉS (felszámolás)**

2007. április 14-én, 11 órakor

JOSEF STADLER, GEMEINDEGASSE 14. A-2560 HERNSTEIN, WIENER NEUSTADT
(kb. 55 km-re a Klingensbach-i határátkelőtől)

KB. 400 TÉTEL KERÜL ÁRVERÉSRE: AGRE sűrített levegős kompresszorok, Hankison hidegszáritók, Weima brikett-prések, Alko csarnok levegő-szűrő-elszívó berendezések, Formia fűrógépek, Zelisko láncprések, Sigma körfűrészek, Schöberl sűrített levegős présgepek, Schöberl keretprések, Rüscher fűrógépek, Kral gyalugépek, Höfer szalagcsiszológépek, Spänex mobilelszívóberendezések, Scheer furnérvágógépek, Kuper furnérragasztógépek, Ott melegprések, Panhans gyalugépek, Bogma széles szalagcsiszológépek, Scheer lapdarabolók, HolzHer enyvezőgépek, Weinig gyaluautomaták, Höcker fűtőberendezések, asztalos kéziszerszámok, marószerszámok, kézi körfűrészek, gyalupadok.

Megtekinthetők: 2007. 04. 13-án 10–17 óráig és 2007.04.14-én 8–11 óráig
INFORMÁCIÓ: PCS Betriebs- u. Industrieversteigerungen GmbH.,
1210 Wien, Tel. 0043/1/2941930, Fax 0043/1/2941939 vagy
www.pcs-versteigerungen.at
Magyar nyelvű információ: Herr Antal 0043/664/8916655

KÜZDELEM A LÉPCSŐKKEL: Kevés a forrás az akadálymentesítésre

FOTÓ: MAGASI

Gyarapodnak a jó példák Sopronban

Sopronban évente csak néhány önkormányzati fenntartású intézmény akadálymentesítésére jut elegendő pénz. A város adottsága a sok régi, patinás épület, amelyek bejáratát költséges átalakítani. A program ennek ellenére, ha lassan is, de halad. Az esélyegyenlőségi törvény 2005. január 1-jéig kötelezte az önkormányzatokat a liftek és rámpák kiépítésére.

– Naponta meg kell küzdenünk a lépcsőkkel, járda-szegélyekkel, bukkanókkal – mondja *Prépost Orsolya*, aki *Krisztián* nevű fiát minden ügyes-bajos dolgát intézve tolja végig a városon. – Már az úttesten történő átkelések-nél is gondban vagyunk. A járda-szegélyek ugyanis nincsenek mindenütt elfektetve. Amíg *Krisztián* kisebb volt, még csak bírta erővel az ember, de most már tizen-nyolc éves, nem egyszer segítséget kell hívnom, mert nem tudom egyedül megemelni a toloszéket.

Persze azért szép példák is akadnak, mint az okmányiroda, ahová minden további nélkül a legsúlyosabb állapotban lévő rokkant ember is könnyen bejuthat, vagy a kórház, a Híd utcai, a Lenkey utcai orvosi rendelő, és még sorolhatnám. Kár, hogy a humánus megoldások nem váltak általánossá a város középületeiben. Pedig ez a

fajta segítség nemcsak a rokkantaknak szólna, hiszen az idős embereket, a babakocsit toló kismamákat éppúgy kiszolgáltatná.

– A problémát nem csak az okozza, hogy az átalakításokra nincsen elegendő pénzük a településeknek – veszi át a szót *Kovács László*, a Mozgáskorlátozottak Sopron Városi Egyesületének elnöke.

– Szemléletváltoztatásra is szükség volna. Meggyőződésem, hogy előbbre lennénk már, ha minden felelős ember a maga területén érzékenyebben, a sérült emberek nehézségeit látva gondolkodna. Egy-egy művezető is sokat tehetne, amennyiben például a sokéves hagyományoktól eltérően beosztottaival ferdén fektetné le a járda-sziget köveit. Szerencsére gyarapodnak a tiszteletre méltó megoldások, mint amilyen a GyIK épületének főbejárata, vagy a Liszt Ferenc Konferencia- és Kulturális Közpon-

té, a VasVilláé, a zeneiskoláé. Ám a rossz példák egyelőre még hosszabban sorjáznak. Egyetlen általános iskolának sincsen orvosolva ez a problémája. Igaz, az okmányiroda a Fő téren már szinte etalonnak számít, de vele szemben a városháza főépületébe még mindig csak komoly segítséggel juthat be egy toloszékhez kötött sorstárs. Az egyesület 1200 tagot számol, de ennek többszöröse a rászoruló ember. Ők minden apró segítségért is nagyon hálásak volnának.

– Tisztában vagyunk a nehézségekkel – mondja *dr. Dobos József*, Sopron jegyzője. – Tény, hogy az akadálymentesítés ügyében 1998-ban megalkotott törvény végrehajtásának határideje már két esztendeje lejárt. Az önkormányzati épületekre előírtak teljesítése mégis országszerte lassú tempóban halad. Annak ellenére sem változott semmi, hogy a kor-

mány, észlelve a gondokat, időközben megbízta az esélyegyenlőségért felelős minisztert a korábbi törvény módosításával. Városunk a maga lehetőségei szerint igyekezett eljárni. Kidolgoztunk egy intézkedési tervet. Ebben előirányoztuk mintegy 25-30 önkormányzati intézménybe való bejutás megkönnyítését. Köztük szerepel több bölcsőde, mint például a Soproni Horváth József utcai, Deák téri, valamint óvodák, mint a Jereván-lakótelepi Kék Óvoda és a Király Jenő utcai hasonló intézmény.

– Sajnos évenként a rendelkezésre álló 4-5 millió forintból csak egy-két épület

A KÖZÉPÜLETEK MEGKÖZELÍTÉSE MÉG SOK HELYEN AKADÁLYBA ÜTKÖZIK A KERESZTESZÉKESEKNEK.

bejáratát tudjuk rámpával, tolókocsi-emelővel ellátni vagy lifttel felszerelni. Így is

haladunk, még akkor is, ha Sopron régi, műemlékvédelem alatt álló, patinás épít-

ményeinek átalakítása jóval többbe kerül, mint mondjuk, egy új épületé. Bár az is igaz, ez utóbbiak megépítésére a műszaki iroda ma már csak akkor ad engedélyt, ha a terveken szerepel az akadálymentesítés részletes megoldása.

– Akár régi, akár új épületről van szó, a céltartalékokból a különféle pályázati megoldásokra folyamatosan tudunk önrészt is biztosítani. Feladat van bőven. Nyugodtak pedig csak akkor lehetünk majd, ha már egyetlen rászoruló embernek sem lesz gondja azzal, hogy miként jusson be középületinkbe.

Kuntz Zoltán

A fogyatékos személyt megillető jogok (1998. évi XXVI. törvény)

5. § A fogyatékos személynek joga van a számára akadálymentes, továbbá érzékelhető és biztonságos épített környezetre.

Az (1) bekezdésben foglalt jog vonatkozik a közlekedéssel és az épített környezettel kapcsolatos tájékoztatói lehetőségekre.

18.§ A fogyatékos személy számára lehetővé kell tenni a művelődési, kulturális, sport- és más közösségi célú létesítmények látogatását. A fogyatékos

személy számára – sportolási lehetőségeinek megteremtéséhez – a sportolási célú, szabadidős intézmények használatát hozzáférhetővé kell tenni.

KISALFÖLD

A CSALÁD NAPILAPJA

...mert rólunk szól!

Évente 3.900 újszülött érkezéséről. • 1200 olvasói levél tartalmáról. Több ezer diák sikeréről. • 1500 helyi lakos aktuális kérdésekre adott válaszáról. • Évente 117.000 apróhirdetésről.

Előfizethető: a 06-80/504-504-es, ingyenesen hívható telefonszámon és a kézbesítőknél.

062578443

www.jobbjob.hu

- **Termelés-előkészítő** Sopron környéke
- **Létesítményüzemeltetési munkatárs** Sopron környéke
- **Folyamatmérnök** Sopron környéke
- **Minőségirányítási vezető helyettes** Sopron
- **Gyakornok** Sopron
- **Vendéglátás igazgató** Sopron
- **Betanított munkás** Sopron
- **Ügyvezető igazgató asszisztens** Sopron
- **Hitelcenter tanácsadó** Sopron

Amennyiben az állásajánlat felkeltette érdeklődését, kérem, regisztráljon a **www.jobbjob.hu** oldalon a pozíció megjelölésével, illetve érdeklődjön telefonon!

Munkaerő-közvetítési regisztrációs számunk: 1/1999

Origo-Sánta Zrt.

9400 Sopron, Győri út 32-36. Tel: +36(99)511-540
9022 Győr, Bajcsy-Zs. u. 52. Tel: +36(96)550-915
9700 Szombathely, Fő tér 24. Tel: +36 (94)500-190
sopron@origo-santa.hu gyor@origo-santa.hu szombathely@origo-santa.hu

JOBB JOB

állás, pont neked

063690012

A bokszeccstől a parlamentig

FOTÓ: MAGASI

Nyolc évig szocialista parlamenti képviselőként dolgozott szülővárosáért Boros László. Az építész technikus keze munkáját sok épület őrzi Sopronban, nagy kedvencei az árpával füvesített GySEV-vasútállomás és a Liszt-központ, ahol gyerekként még bokszeccet nézett.

A család

A képviselő felesége nyugdíjas, egykor könyveléssel foglalkozott. Két nagy lányuk van, Szilvia és Eszter, és egy fiuk: Tamás. Négy unokájuk: Zsófia, Balázs, Áron és Ákos születése sok örömet és vidámságot hozott az otthonukba.

Számos soproni épület őrzi megjelenésében Boros László ízlését. Az 1965-ben végzett építész kezdetben a GYÁÉV-nél helyezkedett el, ő kivitelezte például a soproni vasútállomást is.

– Egyik büszkeségem a vasútállomás, aminek falán ma sárgaréz tábla hirdeti: épült 1977-ben, tervezte Szántó Gyula, építésvezető Boros László. Szívemhez nőtt az épület, hiszen az első kapavágástól az átadásig végigkísértem az épület megújulását. Az átadón pedig „A szakma kiváló dolgozója” kitüntetés is átvehettem, de a fiam is éppen aznap született, így többszörösen emlékezetes nap számomra 1977. július 5. Az ünnepség óta él a köztudatban, hogy ha megkéséset egy átadásra váró épület füvesítése, árpával kell bevetni. A vasútállomásé késett, mindössze néhány napunk volt hátra. Gondolkoztunk lázasan, hogy varázsolkunk zöldellő gyept az épület köré. És akkor valaki felvetette: a fűvel együtt vessünk árpát, ami hamarabb kihajt. Mondanom sem kell, zöldült minden, mint a parancsolat.

– 1990 és '98 között elke-

rültem Sopronból, de csak részben – folytatja Boros László. – A nyolc év alatt parlamenti képviselőként dolgoztam. Mire lejárt a második mandátumom, és újra a szakmában akartam elhelyezkedni, a GYÁÉV megszűnt. A Stettinhez kerültem, ahol minőségirányítás- és vállalkozásvezető lettem. A Liszt-központ két átalakításában vettem tevékenyen részt. Az első 1968 és 1970 között történt, akkor távolították el a falfödémeket és akkor alakult ki a mostani díszterem és a Petőfi-terem helyiségei. Huszoneves fiatal voltam akkoriban, így nosztalgikus számomra az átalakítás. Apám gyerekként gyakran vitt oda bokszeccet nézni. A nagyterem közepére ringet állítottak fel, fergeteges volt a hangulat. A sportszeretet mindmáig megmaradt, a soproni kosaras lányok hűséges szurkolójának számítok.

Boros László másfél éve került át a FÉSZ-hez, mostani munkahelyére. – Az utolsó „tevékeny” évemet töltöm itt, hiszen idén nyugdíjba megyek.

Az önkormányzati képviselő nosztalgiával gondol az

A könyvgyűjtő

Boros László nagyon szeret olvasni, rengeteg könyve van. – Soha semmit nem gyűjtöttem tudatosan, a könyvtáram azonban mára több száz darabosra nőtt – árulta el a politikus. – Gyerekkoromban beiratkoztam a városi könyvtárba, onnantól kezdve az olvasás végigkísérte az életemet. Mivel ragaszkodom a régi, megszokott dolgaimhoz és konzervatív vagyok, soha nem sajátítottam el a számítógép és az internet használatát. Azt hiszem, az irodai gép nálam szobadész marad. Szerencsére szépen, olvashatóan írok és a helyesírásom is jó, így jól megvagyok nélküle.

országgyűlési munkára is. – Nemrég találkoztam egykori társammal, akivel nyolc évig együtt koptattuk a parlament padját. Sopronért kellett küzdenünk, természetesen szóba álltunk, sőt barátként viszonyultunk egymáshoz. Most a kérdésemre azt felelte: nehéz normálisnak maradni. Változtak az idők, ezt mindenki tudja. Akkor más volt a feladat, mások az elvárások. Mindamellet én az önkormányzati képviselői munkával is úgy vagyok – talán a neveltetésemből adódóan –, hogy azért a pénzért, amit kapok, igyekszem megdolgozni. Azt gondolom, hogy amíg bírja az ember és mozdulni tud, addig muszáj dolgozni.

C. V.

„Visszatértem Sopronba”

Osváth András élete mozgalmasan telik, hiszen a képviselői munka mellett főállásban a Nyugdíjas Pedagógus Otthon igazgatója, félállásban mentőtiszt és persze a családot sem szívesen hanyagolná el. Nem Sopronban született, mégis soproninak vallja magát, hiszen dédszülei az itteni temetőben nyugszanak.

Osváth András 2001. január elseje óta vezeti a Nyugdíjas Pedagógus Otthont. Előtte 1988 és '97 között főállású mentőtisztként dolgozott Sopronban, ezt félállásban mind a mai napig folytatja a büki mentőállomáson. – Csak úgy végezhető a sok elfoglaltság együtt, ha az embernek

biztos családi háttere van – mondja Osváth András. – A politikusi teendőim mellett az igazgatói munka és a mentőzés úgy fér meg, hogy tudom, a családomra mindig számíthatok. Az évek alatt megtanultam összeegyeztetni a különböző feladatokat. Munkanapokon az otthonban vagyok, a mentőzést a hétvégeken csinálom, illetve hétköznapi éjszakánként. Az önkormányzati munka a maradék időmet maximálisan kitölti, olyannyira, hogy gyakran csak este kilencre érek haza – teszi hozzá Osváth András, aki 1997-től két évig Tapolcán, az egészségügyi és szociális alapellátás igazgatójaként is dolgozott, majd egy bő évig Sopronban a Családsegítő Intézet részlegvezetőjeként tevékenykedett.

Szabadidejében, ha teheti, olvas is Osváth András. Rossz olvasónak tartja magát, hiszen ha kezébe vesz egy könyvet, nem rakja le, amíg el nem olvasta. – Akár az éjszakát is végigolvasom, ha nagyon megragad egy könyv

cselekménye, de ha az első harminc oldal után nem találok érdekesnek, végleg lera-kom. Ponyvaregényt pedig a kezembe sem veszek – folytatta a sokoldalú igazgató. Mint mondja, sosem szeretett egy helyben ülni, az nem az ő világa. – Családunk álláspontja: szabadságot otthon nem töltünk, mert a pihenés, kapcsolódás csak más környezetben valósítható meg! Ha szabadidőnk van, és jó az idő, akkor elutazunk Sopronból. Gyakran járunk Piliscsá-bára, ahol családi nyaralónk van, de édesanyámat is gyakran meglátogatjuk Sátoralja-újhelyen.

Mindaddig nem utaztunk külföldre, amíg Magyarország tájait, nevezetességeit meg nem néztük. Csakis olyan helyeket keresünk fel, ahol kirándulni lehet, sok a műemlék és az érdekesség. A vízpartot is szeretjük, de egy hétig nem bírunk a tengerparton feküdni, nekünk a mozgalmasság kell. Külföldi útjaink kiválasztásában fontos szempont a történelmi nevezetességek, a környék lát-nivalói.

Emlékezetes útjaink között szerepel többek között Krakkó, Róma–Calabria–Szi-cília túránk, valamint franciaországi utazásunk is.

C. V.

Az Osváth familia

Felesége, Gyöngyi, az Állomás Patikában dolgozik. Négy gyereke van, a legidősebb, Ádám most érettségizik, Orsolya elsős középiskolás, Dóra hetedikes, Zita pedig negyedikes. – A pályaválasztást igyekszem a gyerekeimre bízni, nem szólok bele a döntéseikbe, legfeljebb csak javasolni szoktam. Ádám például színész szeretne lenni, színjátékszökebe is jár. Tudom, mivel jár a felvételre való felkészülés, mert annak idején én is megpróbálkoztam vele. Szeretném, ha biztos megélhetést nyújtó állása lenne. Ha elhivatottságot érez magában, mindenképp meg kell próbálnia, de előtte más diplomát szerezzen. Ezt a tanácsomat megfogadta. Orsi rajzolni szeret, neki rajzfilmes tervei vannak, és Gyöngyivel támogatjuk az elképzelését. A legkisebb, Zita leányunk, ügyesen aerobikozik, tavaly a diákolimpián csapatban második helyezést értek el. Dóri kreatív, most kezd kialakulni a személyisége.

Gyökerek

A fideszes képviselőt sok támadás érte amiatt, hogy nem Sopronban született. – Erre azt szoktam mondani, hogy én visszatértem Sopronba, hiszen édesanyám itt járt iskolába, nagyszülei az emlékezetes soproni népszavazás aktív résztvevői voltak, dédszülei is a soproni temetőben nyugszanak.

Fókuszban a belváros

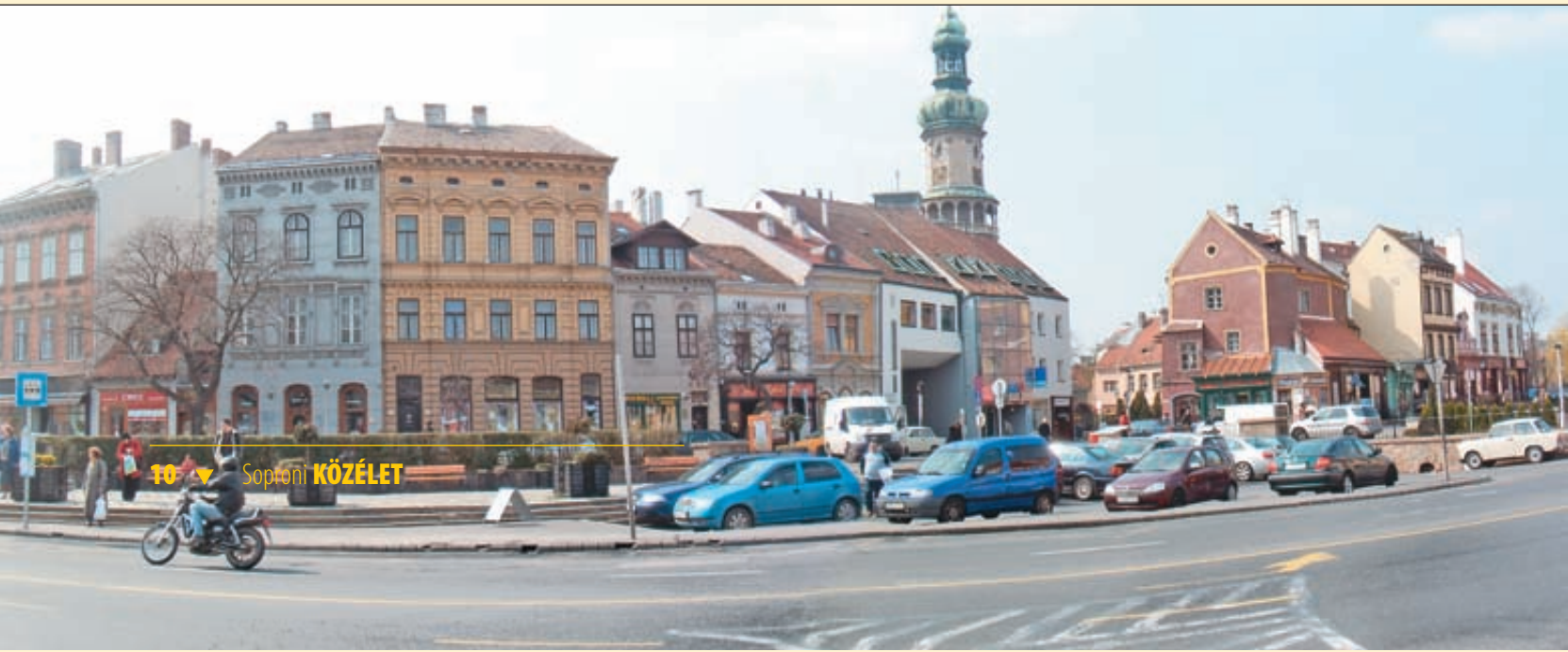
Sopron belvárosa híres-neves, az idelátogatóknak szép, a helybeliek szívének kedves. Mindenki őríz róla egy képet, benyomást, emléket. De a belváros nem múzeum, itt emberek élik hétköznapijait. Jól tudja ezt ifj. dr. Arszin Miklós, a körzet egyéni képviselője is.

A fideszes politikus fiatal kora ellenére már másodszor képviseli a belváros, azaz az 1-es számú körzet érdekeit a soproni közgyűlésben. Ifj. dr. Arszin Miklós jól ismeri az itt élők gondjait és örömeit.

Mindkettőből van bőven. A történelmi utcák házaiban nagyon sok idős él, és vannak segítségre szoruló, sokgyermekes vagy hátránnyal küzdő családok is. Elsősorban ők keresik fel problémá-

ikkal a képviselőt, aki ilyenkor, jogászdoktori tudományát is elővéve, megpróbál segíteni. Az épületek többsége műemléki védetség alatt áll, ami egyrészt üdvös, másrészt viszont megnehezí-

ti az itt élők életét. Nehéz és drága felújítani ezeket a gyönyörű házakat, a körzet képviselője ugyanakkor fontosnak tartja a rekonstrukciót. Ezen a téren találkozik a városi érdek a körzetével, hiszen egy megújuló műemléképület mindnyájunkat gyönyörködtet, a benne lakónak pedig a komfortérzete nő. – Szeretnék minél több lehetőséget megragadni, hogy a belvárosi épületek megújulá-

sát, megszépülését segítsem. Pályázatok, alapok jelenthetnek ebben segítséget – mondja ifj. dr. Arszin Miklós, aki a hétköznapi problémák megoldásán túl hosszú távú elképzeléseit is szeretné megvalósítani.

– A belvárost élővé kell tennünk. Sokan mondták ezt, talán elcsépelet mondat lett már, de még mindig nem valósult meg ez az elképzelés. Ehhez persze egyetlen képviselő édeskevése, de úgy gondolom, motorja lehetek – és kell is, hogy az legyenek – az előrébbjutásnak – véli a képviselő. Ifj. dr. Arszin Miklós két területen különösen fontosnak tartja az előrelépést. Az egyik a turisztika, a másik a parkolás. Az előbbi esetében a belvároshoz illő üzletek, vendéglátóhelyek kialakítása érdekében a vállalkozásokat segítő intézkedéseket támogatja. Terveivel összhangban van az önkormányzat által tervezett konferencianegyed kialakítása is. – Itt szintén találkozik a városi érdek a körzetével, hiszen például egy megújuló, pezsgő belvárosban felértékelődnek az ingatlanok. Nincs viszont összhang a lakók és a várospolitikák között a parkolás tekintetében. Mindenki azt szeretné, ha a gépkocsiforgalom teljesen kiszorulna a történelmi városmagból, kivéve az itt élőket – mondja képviselőjük, aki szerint egészséges egyensúlyt kell találni és teremteni az érdekek között.

– Meg kell oldani a Bász-

tyagödör helyzetét, ami ma szégyenfoltja a belvárosnak. A Fő téri illemhely kialakítása folyamatban van, a belváros köztereinek díszburkolattal való ellátását folytatni kell. Fontosnak tartom még a Várkerület – Ógabona tér közlekedési rendjének felülvizsgálatát is. Szakemberek bevonásával újra kell gondolni, hogyan tudjuk megvédeni az egyre növekvő gépkocsiforgalomtól és az ezzel járó környezetszennyezési hatásoktól a belvárost és az itt élőket.

Igy látja a lakó...

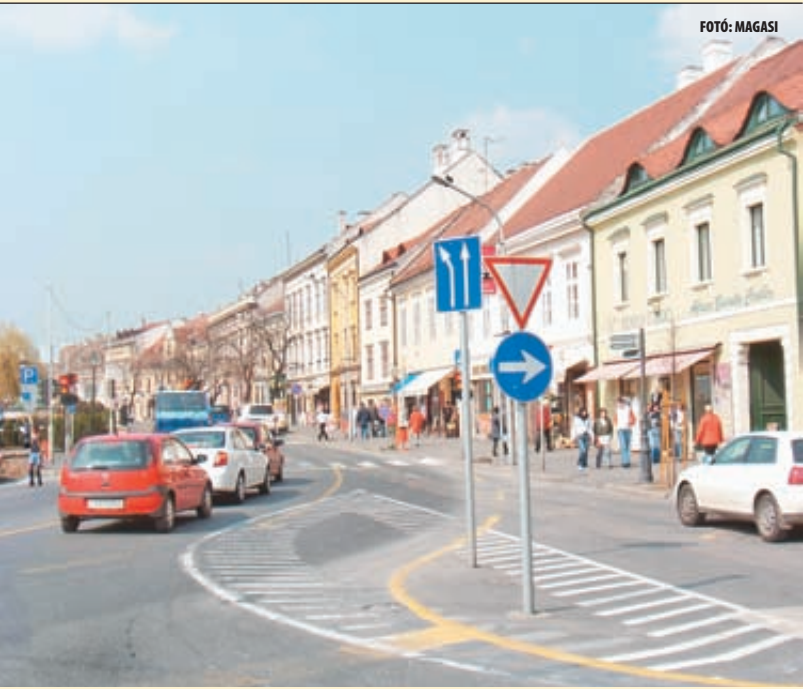
Vida Mihályné 25 éve él a Fő téren. – Nagyon szeretek itt lakni, máshol már el sem tudnám képzelni az életemet – mondja, ugyanakkor a szépséghibákat sem titkolja. – A közlekedés nagyon rossz. Nem lehet önfeledten gyönyörködni a szép házak homlokzatában, mert az embernek a lába alá kell néznie a repedésekkel teli macskaköves utcákon, különben kitöri a lábát. Sajnos szemetes is a mi a gyönyörű belvárosunk! A várfalsétány egyenesen borzasztó, nem csak a kutyák hagynak ott nyomot maguk után, hanem az emberek is.

Tavas van, gyönyörű tavasz

Nyakunkon a globális felmelegedés. Ezt ma már az általános iskolások is hibátlanul fűjják, akár álmukból felébresztve is. Tagadhatatlanul enyhe, már-már tavaszias telet hagytunk magunk mögött, mégis megkönnyebbültünk, amikor megérez-tük az első igazi márciusi napsugarakat. A nőnap közeledtét már nem jelezték hóvirágárus nénikék a Várkerületen, nemrég védett lett a tavasz hírnöke, meg aztán szinte el is virá-gzott akkorra, és javában nyílt már a nők napján a – rend-szerint később szirmot bontó – tavaszi tűzike. Olyan hirtelen suhant át a március az erdőn, hogy majdnem lemaradtunk vi-rágdíszes pompájáról. Most már a kipattanó rügyektől zöldek a fák. A pintyek, vörösbegyek és rigók a családalapítással tö-rődnek és agresszíven fenyegetik az épülő fészkekhez köze-ledő vetélytársakat. Mi, botfülű emberek, ezt szépséges ma-dárdalnak halljuk, igaz, nem is nekünk szólnak a strófák. De ne bánkódjunk emiatt! Szemlélődjünk nyitott szemmel és nyitott szívvel az erdőn és a nádon, és ezer örömmel ajándé-koz meg a tavasz. A lomha varangyok már komótosan balla-gnak, távolodva a vizektől, ahol hátrahagyták petéiket. Ame-lyeket talán nyár derekára kiszikkaszt a globális felmelegedés tüzelte nap heve. Lassan leperegnek a leánykökörcsinek ösz-szépöndörödő, megbarnuló, egy hete még élénk lila szirmai. Pár nap múlva ugyanez a sors vár a héricsek aranysárga virá-gaira is, bár ma még vidáman és büszkén emelik ki fejüket a frissen sarjadó fű zöldjéből. A dúsan virágzó kökénybokrok kö-zött tarka lepkék repkednek, buzgón szívogatják a fehér virá-gok édes nedveit, rövidke életük egyetlen táplálékát. A domb-tető felett az idej első golya köröz mozdulatlan szárnnyal, páráját várja, ki kissé lemaradt, de egy reggel majd ő is ott áll a fészek peremén és vidáman kelepelve együtt indulnak a fa-luszélre újabb ágakért, a tatarozáshoz. A réten túl, ahol tücs-közni-békázni szoktak, a pocsolyák fölött bíbicsek kavarog-nak, védik a területüket, rétihéjától, ölyvtől. Az élénk tyű-tyü-tyűt kiáltozó piros lábú cankók, fészkelő szomszédaik habozás nélkül segítségükre sietnek, miközben az arisztokratikus géme-k és kócsagok ráérősen áztatják lábukat a tócsák szegélyében. Mindenütt forr, pezseg az élet, hangosan, tarkabarkán kava-rog a levegőben és a lombok között. Új ciklus kezdődik. Tavasz van, gyönyörű.

Pellinger Attila

Távolabb a politikától, de továbbra is Sopronért

**Húsz évvel ezelőtt
csatlakozott a lakiteleki
szellemiséget valló ellenzé-
ki értelmiségiek köréhez
dr. Magas László soproni
politikus.**

Két évtized alatt azután nem csupán kitartó munkabírásról, de józan, reálpolitikusi szemléletéről is meggyőzte környezetét. Sorsfordító események aktív résztvevőjeként, nem egyszer alapító tagként politikai ellenfeleinek szemében is megbecsülést szerzett. Annál is inkább nagy figyelmet keltett, amikor két évvel ezelőtt kilépett az MDF-ből és tavaly ősszel már az önkormányzati választásokon sem mérette meg magát.

– Miként gondol vissza a húsz évvel ezelőtti eseményekre? El tudta-e képzelni akkor, hogy egyszer majd önként fog távozni abból a pártból, amelynek eredeti, alapítói szellemiségét ma is őrzi?

– Annak az időszaknak a pezsgése ma is hátborzongatóan szép számomra. A soproni egyetemen adjunktusként olyan értelmiségi körben ténykedtem, amely nap mint nap megvitatta az országot

akkor foglalkoztató sorskérdéseket. Rövid időn belül csatlakoztunk a lakiteleki alapítókhoz. Felvettük a kapcsolatot Csoóri Sándorral, Fekete Gyulával, Raffai Ernővel. Kezdtük ízelgetni az ellenzéki szerepet. Az események pedig szinte követhetetlenül felgyorsultak. 1987-ben megalakítottuk a Tudományos Dolgozók Demokratikus Szakszervezetét, amelynek első vezetője lehettem, azután 1988-ban az MDF soproni szervezetének egyik alapító tagja voltam. De amire kiváltképp büszke vagyok, hogy az Ellenzéki Kerekasztalt vidéken elsőként hoztuk létre Sopronban. Az akkori, országosan is példaadó összefogás eredménye volt 1989. március 15. közös megünneplése, majd a Páneurópai Piknik is, mintegy a rendszerváltás egyik sorsfordító eseménye. Akkor mindez természetesnek tűnt, de a hőskorszak gyorsan elmúlt, az ellenzéki politikai mozgalom már a következő évben polarizálódni kezdett, sűrűsödtek a konfliktusok. A kezdeti lendület is megtört, de ennek ellenére elképzelhetetlennek tartottam, hogy egyszer majd kilépek a pártomból...

– Mégis megtette. Nem bánta meg döntését?

– Egyáltalán nem, sőt, a mai történések még inkább megerősítenek akkori elhatározásomban. De erről már sokszor nyilatkoztam. Elvárataim Medgyasszay László, Lezsák Sándor és a többiek ugyancsak hasonlóképpen cselekedtek. A mostani demokrata fórummal továbbra sem vállalhatunk sorsközösséget. Az általuk is sokat emlegetett Antall József-i örökség ugyanis nem merülhet ki abban, hogy pusztán pártérdekekért mindent hajlandóak vagyunk feláldozni. Tulajdonképpen ennek a lépésnek vált azután következményévé, hogy tavaly ősszel már a soproni választásokon sem indultam. Így is mindössze ketten voltunk a soproni képviselők között, Schwartz Mariával, akik folyamatosan négy ciklust végigcsináltunk. Döntésemben persze az is szerepet játszott, hogy a mai rohanó világban egyre kevésbé jutott időm a soproni ügyekkel foglalkozni. Pedig ez óriási felelősség. Mindenki tudja: egy-egy döntés előkészítése a dolgok sokszori körüljárását, végiggondolását követeli meg. 1992 óta a Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt. vezérigazgatójaként naponta ingázom Győr és Sopron között. Őszintén megvallva, a terhek csak sokasodtak, a nap pedig továbbra is csak huszonnégy órából áll.

– Azt az időt, ami így mégis felszabadult az Ön számára, most például a családjának szentelheti. A sport megszálottjaként is emlegetik, talán erre is több ideje marad?

– Ó, a családom az tényleg

a legfontosabb számomra. Három fiam és két unokám van. Ők a kedvenceim, már-már az ikerunokák, Márton és Bálint, Ádám fiam gyermekei. Én vagyok nekik az „Öreg Tata”. Igyekszem jól ellátni a nagypapai feladatokat, de mi tagadás, a közéletben is maradtak még teendőim.

A Páneurópai Piknik '89 Alapítvány elnökeként bőven akad elfoglaltságom. Igaz, Soprontól már nem lehet elvenni történelmének ezt a gyöngyszemét, európai hírnevét. Kicsit azonban elszomorít, hogy az öreg kontinensen – de például Japánban is – többet foglalkoznak az egykori határáttöréssel és annak következményeivel, mint éppen városunkban. Az elmúlt évek alatt valamivel több támogatást és segítséget vártunk volna el. Reményt ad a mostani önkormányzat hozzáállása. Rövidesen felavatjuk majd a Rejpál-házban a Páneurópai Piknik emlékét őrző állandó kiállítást. Ez komoly mérföldkő lesz a piknik történetében. Ami a sportot illeti, az tényleg gyerekkorom óta életelemmé vált. Jelenleg is az MKB-Euroleasing női kosárlabdacsapat felügyelőbizottságának elnöke vagyok. Örülök a lányok sikereinek. Hacsak tehetem, minden mérkőzésükön ott szurkolok. Bár én nem kosárlabdázom, inkább futok a Löverekben vagy hétvégi házunknál, Badacsonyban.

Kuntz Zoltán

Gyermekkori élmény a sajtószabadságról

Dr. Magas Lászlónak a beszélgetés közben jutott eszébe egy gyermekkori történet, amit megosztott a Soproni Közélet olvasóival: – Már tízévesen tudósítója voltam a Szolnok Megyei Néplapnak. A helyi futballcsapat szerepléseiről írtam, amelynek tagja volt a testnevelő tanárom is. Egyszer aztán, amikor rosszul játszott, én ezt megírtam róla. Másnap békaügetésben kellett vezekelnem érte. Ez volt az első élményem a sajtószabadság fontosságáról...

Búcsúzó főorvosok

Dr. Scherfel Tibor osztályvezető főorvos, dr. Szlávik Lajos főorvos és dr. Bertha György főorvos, a soproni Erzsébet-oktatókórház sebészetéről április elsejétől nyugdíjba vonultak. A három főorvost az önkormányzat nevében dr. Fodor Tamás polgármester és dr. Simon István alpolgármester, a kórház részéről pedig dr. Baranyai Tibor főigazgató főorvos búcsúztatta a városházán.

Dr. Fodor Tamás méltatta a búcsúzó főorvosok több évtizedes szakmai és tudományos munkásságát, kiemelve a gyógyítás terén végzett el-évülhetetlen érdemeiket. Hétköznapi, ünnepnap, éjt nappallá téve a soproniakért dolgoztak. Szinte nincs is olyan soproni család, ahol nem ismernék őket, vagy ne kerültek volna kapcsolatba a főorvosokkal. Méltán köztisztviselőként álló személyek. A polgármester a város polgárai nevében mondott köszönetet és jó egészséget kívánt a megérdemelt pihenéshez.

– Mindhárom főorvos betöltötte már 60. életévét, sokat dolgoztak és hatalmas eredmények állnak mögöttük – mondta el a Soproni Közéletnek dr. Baranyai Tibor főigazgató főorvos.

– Dr. Scherfel Tibor 1985-ben került Debrecenből a soproni kórházba. Megújította a sebészeti osztályt, a rekonstrukció keretében az európai normáknak megfelelő, modern osztályt és műtéti körülményeket alakított ki.

1989-ben ő teremtette meg a traumatológiai osztály alapjait. Dr. Szlávik Lajos negyven éve dolgozik a soproni kórházban és közel négy évtizede áll a soproni betegek rendelkezésére dr. Bertha György főorvos is – tudtuk meg a főigazgató főorvostól. Munkájuk elismeréséül a búcsúzó

főorvosok jubileumi jutalmat, valamint kórházvezetői jutalmat is átvehettek.

Dr. Bertha György és dr. Szlávik Lajos tanácsosi rangot is kaptak. (Dr. Scherfel Tibor, a sebészeti-traumatológiai osztály immár nyugdíjas osztályvezető főorvosa már korábban megkapta

a főtanácsosi címet.) A nyugdíjba vonulokat köszöntő városi és kórházi vezetők azzal búcsúztak a főorvosoktól, ha már kipihenték a rengeteg munkát, szeretettel várják őket vissza, hogy tapasztalataikat és ismereteiket átadhassák a fiatalabb kollégáknak. ▼

DR. BERTHA GYÖRGY
FŐORVOS

DR. SZLÁVIK LAJOS
FŐORVOS

DR. SCHERFEL TIBOR
OSZTÁLYVEZETŐ FŐORVOS

KAMARAI KÜLDÖTTGYŰLÉS:

A 2006. ÉV ÉRTÉKELÉSE ÉS A 2007. ÉVI TERVEK

A Soproni Kereskedelmi és Iparkamara küldöttjei jónak értékelték a szervezet 2006. évi tevékenységét. Néhány eredmény: a gazdaság szereplői érdekében többször és határozottabban lépett fel a kamara, amire jó okot adott az országgyűlési és a helyi önkormányzati választás; növekedett a Széchenyi Hitelkártya-tulajdonosok és többszörösére emelkedett a szerződéssel foglalkoztatott tanulók száma. A kamara új rendezvényekkel segítette a térség vállalkozásait Sopronban: a Pannon Gastro Napok és a Pannon Design Bútor és Lakberendezési Kiállítás megrendezésével. A küldöttek által elfogadott 2007. évi program a hangsúlyt a vállalkozások versenyképességnek erősítésére teszi. Ezt célozza a gazdasági adatbank létrehozásának terve, a gazdasági versenyek, bemutatók és továbbképzések szervezése, a szolgáltatások majdani bővítése –, hogy csak néhány konkrétumot ragadjunk ki.

A város szempontjából fontos kezdeményezés, hogy a kamara – *Horváth Lajos* tagozati elnök javaslatára – a városrészépítő egyesülettel közösen kezdeményezi a mesterségek fája felállítását, amely büszkén hirdetni a soproni iparosok tevékenységét.

VIRILISTÁK ÉS MECÉNÁSOK

KÖSZÖNTÉSE, A LACKNER-DÍJ ÁTADÁSA

Idén először a Soproni Kereskedelmi és Iparkamara épületében került sor a hagyományos köszöntésre, amelyen a város vezetése a legjobb adófizetőket, a kamara a legnagyobb adományozókat köszöntötte.

A soproni önkormányzat 20 társas és 5 egyéni vállalkozásnak adta át az oklevelet, dr. *Simon István* alpolgármester köszönő szavait követően.

Horváth Vilmos kamarai elnök a városi kórház támogatásáért a Dental Pannonia Zrt.-t és a *Hirschler* családot; a soproni sport támogatásért a Brau Union Hungária Sörgyárak Nyrt.-t, az Elzett Sopron Felületkezelő Kft.-t, valamint *Kósa Istvánt* részesítette Mecénás-díjban.

A kamara által alapított Lackner-díjat ebben az évben *Bakonyi Gábor* kapta, aki közéleti és gazdasági tevékenységével jelentősen és eredményesen segítette a sopron–fertődi régió gazdaságát és ezzel megvalósította Sopron dicső emlékü polgármesterének, Lackner Kristófnak a közélet szereplőjéhez szóló intelmét: „Azért vagyok, hogy használjak”.

DR. SIMON ISTVÁN ALPOLGÁRMESTER IS
KÖSZÖNTÖTTE A DÍJAZOTTAKAT

KOCSI JÁNOS

KLAUZÁL GÁBOR-DÍJ KAMARAI MUNKÁÉRT

Március 15. alkalmából Klauzál Gábor-díjat kapott *Kocsi János*, a Soproni Kereskedelmi és Iparkamara titkára. A Gazdasági és Közlekedési Minisztériumban átvett kitüntetés indoklása szerint: kiemelkedő szakmai munkájáért és a magyar-osztrák gazdasági kapcsolatok fejlesztésért érdemelte ki a kamarai vezető.

A titkár közel húszéves munkája végigkíséri a soproni gazdasági önkormányzat XX. és XXI. század fordulóján lezajlott történetét az 1990-es megalakulástól az 1995-ös megyei kamarai egyesülésen és a 2000. évi önálló városi kereskedelmi és iparkamara létrejöttén át máig. Büszke arra – mondja a kitüntetett –, hogy a mai soproni kamara folytatta, a 157 éve elsőként megalakult magyar kamara utódaiként, az úttörő szerepet: kezdeményezte a Helyi Érdekegyeztető Tanács megalakulását (ilyen testület az országban csak Sopronban van), a virilista és a mecénás vállalkozások köszöntését, a gazdaságért kiemelkedően tevékenykedő személyiségek kitüntetését, támogatta a Sopront is népszerűsítő kiállítások, versenyek megvalósítását – és még lehetne sorolni a sikeres ötleteket.

– A teljesség kedvéért – teszi hozzá a kamara titkára – el kell mondani: a kamara és magam is sokat köszönhetünk a szervezet legújabbkori kiváló elnökeinek: *Linka Péternek*, dr. *Józan Tibornak* és *Horváth Vilmosnak*....

Lengyel–magyar két jó barát...

Öt évvel ezelőtt alakult meg Sopronban a Magyar–Lengyel Baráti Kör, amely célul tűzte ki az évszázadokra visszanyúló magyar–lengyel kapcsolatok ápolását, a soproni és a Sopron környéki emlékek felkutatását. A kör vezetője az alapítás óta Kiss Danuta.

Lengyelország és Magyarország történelme, kultúrája számos ponton kapcsolódott egymáshoz és közismert a két nép legendás barátsága. Sopronban is élnek lengyelek vagy lengyel származásúak. Közéjük tartozik az Olsztyn környékéről származó *Kiss Danuta*, aki immár

negyedszázada él hazánkban. Az ő ötlete volt annak idején a Magyar–Lengyel Baráti Kör megalakítása.

– Szerencsére sokan vagyunk Sopronban, akiknek szívügyük a magyar–lengyel kapcsolatok ápolása, ezért alakítottuk meg a kört, s szervezünk különböző rendezvényeket – mondotta Kiss Danuta. – Az „állandó” tagságunk harminc körül mozog, de ennél sokkal többen vagyunk az általunk szervezett rendezvényeken, eseményeken. Egyrészt feladatunknak tekintjük Lengyelország történelmének és kultúrájának megismertetését, másrészt pedig a magyar, ezen belül pedig Sopron műve-

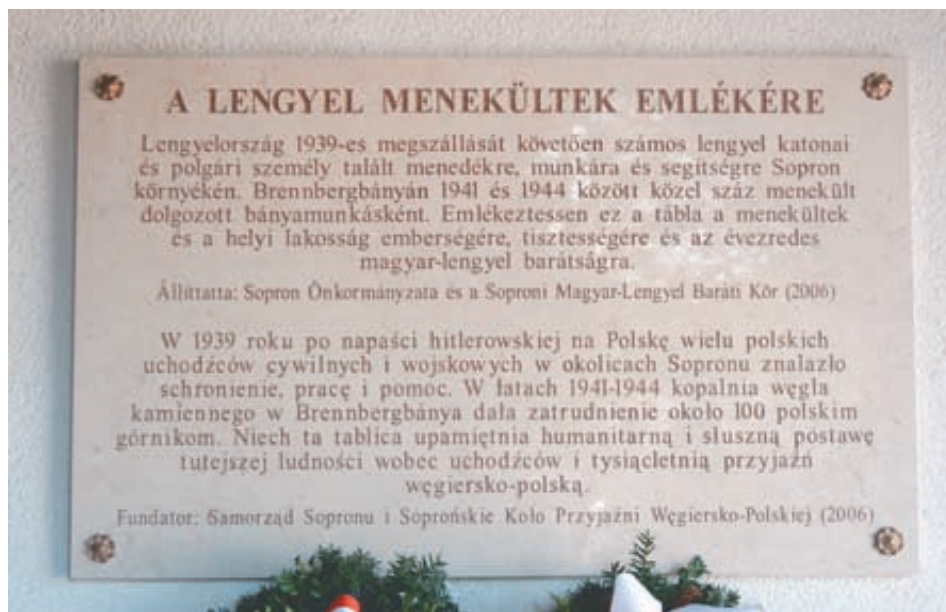

szeti életének bemutatását Lengyelországban. Évente rendezünk vetélkedőt általános iskolás diákoknak, megünnepeljük az 1799-es lengyel alkotmányt, amely nemzeti ünnep, s szervezünk egy-egy pikniket is.

– Ezek az évről évre ismétlődő rendezvényeink, de szervezünk különböző irodalmi és művészeti előadásokat is. Feladatunknak tekintjük a soproni és a Sopron környéki lengyel emlékek felkutatását, segítünk a kapcsolatok kialakításában. Így juthatott ki a Pendelyes együttes Lengyelországba, és közreműködünk abban is, hogy a soproni festőket megismerjék hazám számos városában.

A kör külön ünnepséget nem szervez az ötödik évforduló tiszteletére, de a következő rendezvényükön azért megemlékeznek róla. Kiss Danuta úgy érzi, nemcsak a soproni emberek, hanem a különböző hivatalos szervezetek is segítik munkájukat, elsősorban az önkormányzat, amely minden segítséget megad ahhoz, hogy teljesíthessék küldetésüket.

H.F.

Gasztronómia

a nagyböjt és húsvét idején

A nagyböjt húsvét előtt kezdődik negyven nappal.

A negyvenes szám Izrael negyvenéves pusztai vándorlására, Mózes negyvennapos Sinai-hegyi tartózkodására, de leginkább Jézus negyven napos böjtjére emlékeztet minket.

A nagyböjt hamvazószerdával kezdődik és a nagyhét nagyszombatjával fejeződik be. Nagyböjt idején általában tilos volt a mulatozás. Az ország több vidékén a „zsi-

ros” edényeket egyszerűen elmosták, és csak húsvétkor vették elő. Húst és zsíros ételeket természetesen nem ettek, sőt, gondot fordítottak arra, hogy külön edényben, olajjal vagy vajjal készítsék el ételleiket. Az étrendek alakulása az egyház böjti előírásaihoz igazodott. A magyar konyha két jól elkülöníthető csoportja ezen időszakban a tészták és az egyház által „húsnek” nem minősülő halételek voltak.

Ha régi szakácskönyveket bújunk e témában, a böjti ételek gazdag választéka, s

ez által őseink gasztronómiai kultúrája tárul elénk. A savanyú halleves, tejleves, sörleves, citromleves, paprikás tojás, tojástokány, böjti káposzta, juhtúrós lángos dícséri eleink fantáziáját.

De készítettek még kapucinus rétest, püspöksapkát, töltött almát, kockás tésztát darával, tejfölös tökkáposztát, halpaprikást, pontykocsonyát, süllőt, harcsát főve, párolva vagy egyszerűen sütve. S mindezt tálalták régi, de jó böjtös savanyúsággal, s néha-néha kukoricakásával.

A hímes tojás ünnepe

A nagyhét, a húsvéti feltámadás eseményeihez számos népszokás kapcsolódik.

A feltámadás az esendő embernek az örök életet jelenti, így természetes, hogy a megújulást hozó tavasz a régi ember számára szintén arra a „középpontra” irányította a figyelmet, amelytől életét remélte.

Virágvasárnap a matyóknál megveregették az eladósorba kerülő lányt, hogy hamar férjet találjon, Palócföldön, hogy a ló jól menjen, ostornyelet is tettek a szentelendő barkaágak közé. A magyarlakta vidékeken általánosan elterjedt húsvét virradóra a „Jézus kere-

sése”-szokás, némely vidékeken „Istenkeresés”, Szentasszony követése”, „szentsírkeresés”, amely keveredett a „határkerülés” rítuselemével. Az ősi szokás szerint húsvét virradatán a régi ember hírül vitte a reábizotaknak, így a földnek is a feltámadás, a győzelem hírét, hogy az ártani akaró rosszat, a termést veszélyeztető természeti csapásokat a határtól elrettentse. A legtávolabbi határkereszténél volt elrejtve a feltámadt Krisztus szobormása, amelyet diadalmenetben vittek a templomba. Húsvét hajnalán az evangélikus szász legények kivonultak a magaslatokra, hogy a fölkelő napban a Húsvéti Barányt megpillanthassák.

Némely helyeken a határjárás után „hajnaloztak”: a lányos házak kapujára bar-

kaágot tűztek, s ha az reggelre eltűnt, akkor abba a házba nem mentek locsolni a legények. Külön hagyománya és vidékenként más-más rituáléja van az ételszentelésnek, ahogyan több helyen nevezik: az ételáldásnak. A húsvéti ételeknek jelképes jelentőségük volt. A tormából illett először enni, ami Krisztus „keserű szenvedését” idézte, akárcsak az Erdélyben használt tárkony. A tojás az életnek, a születésnek, az átváltozásnak archaikus jele, amint a tojásból élet kel, úgy támad föl Krisztus a sírjából – tartották a régiek. Volt falu, ahol az első meghúzott bárázdába helyezett tojást beszántották, hogy gazdag legyen a termés. Húsvét a rokonság meglátogatásának, a haragosok felkeresésének az alkalmát is hozta. ▼

Húsvéti sonka, kalács, bárány sült nélkül nincs ünnep – vallotta öregapám. Igaza volt! Nagyszombat napja a húsvét kapuja, élettel töltötte meg a konyhát, s az egész nap sütéssel, főzéssel telt el. Készült a húsvéti sonka önmagában, kenyérben sütvé vagy fűszeresen. A megfőtt sonka levéből készült a kaszás leves, s tálaláskor roppanós pirított kenyérkét vagy zsemlekockát adott mellé szeretett dédnagyanyám. De volt még húsvéti kenyér, apró kolbászkák halomba rakva, s gazdagabb napokon füstölt borjúsonka. Húsvét hagyományos étele, mi tagadás, a bárány. Szokás volt pörköltet, paprikást készíteni az apróhúsból, de rangját igazán töltött sült báránycombként, sült gerincként kapta meg. Az édesség minden gyermek fantáziájának mozgatórugója, miközben ott téblábol a

krémek, töltelékek, bevonómasszák csodálatos világában. Kuglóf, diós, mákos patkó, lepénykék, mézes sütemény, kalács nélkül nem volt ünnep az ünnep.

Apropó, kalács! A kalács hat évszázad óta a magyar parasztkonyha legrangosabb ünnepi tésztaétele. Állandóan szerepel különböző és gazdag formákban a húsvéti, a lakodalmi és a karácsonyi asztalon egyaránt.

A múlt és az ételek láncolatán keresztül jutunk el húsvéthétfőig, a locsolás napjáig. E napnak is megvoltak, megvannak a kulináris hajtásai, de a locsolás, a tojásgyűjtés szenvedélye mindezt háttérbe szorítja. A locsolásért köszönet jár a legénynek, hol húsvéti hímes tojás, finom sütemény, hol jóízű borocska, likőr, üdítő formájában. Hagyomány volt ilyenkor a sós-perec, vajás pogácsa, körö-

zött, töltött tojás készítése. Italok dolgában kuriózumként megemlíthető a házi narancslikőr, tejszínes pálinka, a gyomorjavító keserű vagy a tejes-jeges frissítő.

Legények, figyelem! Hétfő napján kerüljék a finom omlós tésztából készülő bácskai vőlegényfogót, a fahéjas ízesítésű szerelemvizet, illetve a faluvégi boszorkák bájitalait!

S ha a húsvétnak vége, kedves olvasó, ne dobjon ki mindent ebek harmincadjára. A sonka csontját akaszszuk ki a gyümölcsfára, hogy sokat teremjen, a húsvéti étel morzsáját hintsük szét a gabonaföldeken, állítólag kiváló nyáron a verebek s egyéb madarak kártevése ellen.

Ezüton kíván kellemes húsvéti ünnepeket, jó locsolást, sok locsolót:

Mészáros Tibor

Schnitta-díjas éttermi mester

Barkaszentelés virágvasárnap

Virágvasárnap a nagyhét kezdete. Jézus szenvedéstörténetének első állomása a Jeruzsálembe való bevonulás. A jeruzsálemiek örvendezve köszöntik azt, akiről annyi mindent hallottak, akit már annyira szerettek volna látni, azt a Jézust, aki csodákat tett, halottakat támasztott föl, betegeket gyógyított meg, a viharok parancsolt, a természet erői felett rendelkezett, meggyógyította a betegeket, úr a halál felett.

Ők még nem tudták, hogy Jézus szenvedni megy Jeruzsálembe, mi viszont virágvasárnapot úgy ünnepeljük, mint Jézus szenvedésének a vasárnapját. Akkor Jeruzsálemben ruhákat, virágokat, pálmaágakat terítettek le eléje. A mi vidékünkön nem lévén pálmaág, barkát terítünk Jézus elé, amelyet virágvasárnap megszentelnek és megáldanak. A barkaszentelés helytől függően ünnepélyes keretek között különbözőképpen történik.

– Sopronban a Szent Orsolya-templomban az a szokás, hogy az ünnepi szentmisére nem a templomban, hanem az Orsolya téren gyülekezünk, ahova barkaággal a kézben érkeznek a hívek – mondta el *Henczel Szabolcs* templomigazga-

tó. – A pap pedig pálmával kivonul a templom elé, ahol elvégzi a barkaszentelés szertartását. Ezt követően a gyerekek – felidézve azt, ahogyan a gyerekek Jézus elé leterítették ruháikat, a virágokat, illetve a pálmaágakat – a bevonuláskor a pap elé terítik a barkaágakat és kendő alakjában „ruháikat”. Amint a pap az oltár elé ér, közösen éneklük el a *Cristus Vincit*, az ünnepi szentmise előtt.

Ezek a szertartások külső képek, amelyek belső tartalmat fejeznek ki. Szimbolikus jelentőségűek, arra való, hogy az ember jobban átélje a titkot, a misztériumot, ami anyagi világunkban nehezen megfogható. Így próbálja a liturgia a mennyet a földhöz közelebb vinni. ▼

Háromszoros nemzetközi siker

Nem mindennapi sikerrel szerepeltek a Berzsényi Dániel Evangélikus Gimnázium (Líceum) diákjai azon a nemzetközi naptárkészítő pályázaton, amelyet Az együttélés művészete címmel hirdettek meg Bécs, Brno, Győr és Pozsony városokat övező régióban.

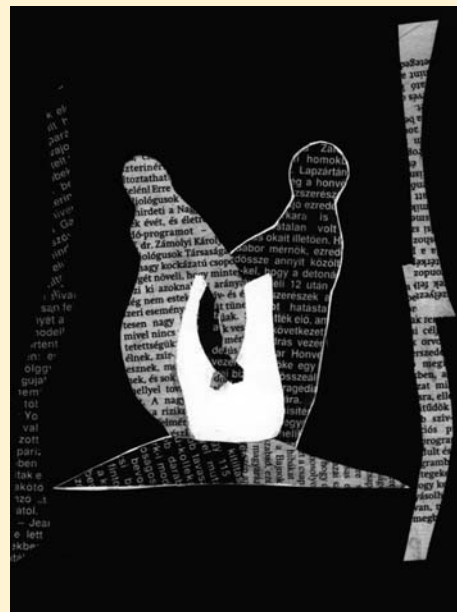
A beérkezett pályamunkák bírálatát követően a nyertes alkotásokkal illusztrált, 2007-es, reprezentatív falinap-

tár képein Magyarországot három berzsényis diák alkotása képviseli. Asztalos Judit, Varga Tünde és Lőrincz Zsuzsanna munkái március, július, illetve szeptember hónapok illusztrációi.

– A rengeteg beérkezett pályamű ki-választásánál a zsűri a témaábrázolást, a technikát és az egyéni kifejezőmódot egyaránt értékelte – mondta el a diák-alkotókat szakmailag segítő tanár, Solt-ráné Sebestyén Anna, aki büszke arra, hogy tanítványai a rangos megmérette-tésen a 450. évét ünneplő Líceum és egyben a város jó hírnevét erősítik a tágabb régióban.

Az EdQ-Education Quality projekt további rendezvényeként március 28-án Bécsben egész napos konferenciát szerveztek a kultúra és kultúrák közötti kapcsolat szerepéről az oktatásban, a jövő nemzedékének nevelésében arról, ahogyan a határon átnyúló kapcsolatokban a kultúra, az alkotóművészet vizuális nyelvezte, az alkotás maga a kü-

lönböző anyanyelvű alkotók és tágabb értelemben a különböző nemzetek közötti párbeszédet segíti. A konferencián kiállították a nyertes pályamunkákat.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Pro Kultúra Sopron Közhasznú Társaság

pályázatot hirdet

a Liszt Ferenc Konferencia- és Kulturális Központ
(Sopron, Liszt Ferenc u. 1.)

**kávézójának,
teraszának és
nézőtéri büféjének**

– 2007. június 1-től 2010. május 31-ig –

működtetésére.

A pályázati anyag a kht. titkárságán vehető át
(telefon: 99/517-501).

Pályázási határidő: **2007. április 30.**

Pályázati felhívás SZÉPIRODALMI ALKOTÁSRA

A Kereszténydemokrata Néppárt és a Barankovics Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet olyan szépirodalmi alkotás (elbeszélés, regény, dráma) létrehozására, amely témájában a rendszerváltozást közvetlenül megelőző és az azóta eltelt időszak történéseit dolgozza fel.

A pályamunkákat ötfős, írókból és irodalmárokból álló szakértő bizottság bírálja el, s az eredményt 2008-ban a Magyar Kultúra Napján teszi közzé.

A zsűri elnöke: dr. Jelenits István piarista tanár. A pályázat jelíges. A legsikeresebb pályaművek díjazása: I. díj 400.000 Ft; II. díj 200.000 Ft; III. díj 100.000 Ft. Továbbá a díjazott pályaművek nyomtatásban történő megjelenéséről a Barankovics Alapítvány gondoskodik.

Pályázni magyar nyelven írott, még meg nem jelent művel lehet. A pályázat benyújtási határideje: 2007. november 15. Pályázati feltételek és további információk: www.kdnp.hu.

Táncház Sopronban

A táncház szó eredetileg élő táncos helyszínt jelentett. A fiatalok kibérelték egy özvegyasszony házát, ez volt a „tánc ház”.

A táncház a maiaknak szellemi hely. Oda bárki be-mehet, az is, aki nem akar táncolni, és akkor, amikor éppen kedve tartja. Van, aki a társaság miatt megy tánc-házba, hogy ott ismerősökkel találkozzon, olyan is van, akit a muzsika vonz, és olyan is, akit a táncosok látványa. A soproni táncházba még fotó-művész is jár, a táncot, a tán-cosokat fotózni...

Mára már mérhető a har-mincévesnél is hosszabb múltú táncházmozgalom ha-tása: míg a hetvenes években úgy tűnt, hogy a hagyomá-nyokhoz teljesen ragaszkodó, a különböző falvakban még élő néptáncot meg kell menteni, közben más (is) törté-nt: a néptánc és népzene ereje fiatalok tízezreiben tette átélhetővé azokat a kö-zösségi élményeket. Ma Sopronban a táncház közönségé-nek zömét a helyi együtte-

sekben táncolók teszik ki. Nekik ez jó alkalom arra, hogy azt a táncstudást, amit eddig a különböző művésze-ti iskolákban, együttesekben szereztek meg, „mulatság-ban” is eltáncolják.

– A magyar néptánc igazi helyszíne mégiscsak a mulat-ság – mondja Sipos Ferenc, akik létrehozója és életője a '98-ban újraindult soproni táncháznak, amely a kezdeti, Petőfi-iskolában tartott nép-táncoktatásból, szakköri te-vékenységből nőtt ki. 1998–99-től ezt a hagyományt élesz-tették fel, és tartanak ismét rendszeresen táncházat Sopronban. A helyet a Pende-

lyes Kulturális Egyesület biz-tosítja a KISZÖV Művelődé-si Házban, évi 6–8 alkalom-mal. „Természetes módon” kihagyják a bőjti időszakot: – Bőjtben nincs tánc, bőjtben nem mulatunk – mondja Sipos Ferenc. – Épp eleget elvesztettünk a ha-gyományainkból ahhoz, hogy legalább a meglévőkre, a vá-rosi körülmények között is megtarthatókra figyeljünk.”

A házigazda zenekart Faj-kusz Attila vezeti, tagjai a

„lajtorjás” Szőke Ernő és fia, meg egy Sopronban tanuló vendégmuzsikus: Molnár At-tila Székelyudvarhelyről, aki a klasszikus hegedűt cserél-te le a népzene kedvéért. A szervezésbe besegít a Pen-delyes Kulturális Egyesület, és a Petőfi Sándor Általános Iskola és Alapfokú Művésze-toktatási Intézmény is támo-gatja a táncházat, adott lévén Sipos igazgató és természetesen az intézményben táncoló több mint 300 gyermek.

Időpontban a hónap har-madik szombatja vált be, a Petőfi téri KISZÖV Művelő-dési Ház is bejárattott hely-szín, bár éppen most szeret-nék a táncházak helyszínét esetenként a Gyermek- és If-júsági Központba áthelyez-ni. A közönség átlagosan 40–50 fő, de például amikor a palatkai zenekar vagy Hor-váth Elek Vajdaszentivány-ból muzsikál, akkor a résztve-vők száma akár meghárom-szorozódik. Tehát létezik egy olyan réteg, aki érti és érté-keli mindazt, amit a táncház közvetít.

Amúgy meg nem a sopro-ni táncházszervezőkkel van a gond. Előbb-utóbb a mara-dandó értékeket helyére teszi az idő. A táncházak tö-megeket mozgató vonzereje, mint ahogyan az ahhoz kap-csolódó Erdély-járás már nem ugyanolyan intenzitású, mint a hetvenes években, mert már a funkciója sem az eredeti (nem is lehet már az). Viszont a mozgalom révén az autentikus néptánc – aho-gyan falun néha még ma is táncolják – az egyetemes mű-vészeti ágak között is a he-lyére került.

A nagytáncház előtt 5 óra-kor kezdődik a gyerektánc-ház, a 12–14 éves korosztá-lynak. Ez a régi falusi bálakon is így volt, például Széken „serkebál”-nak nevezték. Ott a gyerekek elmentek nap-számba dolgozni, és ők maguk fogadták meg a zene-kart a serkebálra. Az iskolák táncos gyerekei megtöltik a termet, majd 8 órakor kezdő-dik a nagytáncház, az igazi.

Indul a táncrend, dobog-nak a csizmák, csattannak a tenyerek. És nem csak a tán-cosok változnak át a zenével a táncban, hanem a szemlé-lődők is önkéntelenül részt-vevőkké válnak. A tánc ön-magában élni kezd. Hogy ho-gyan és miként, azt megta-pasztalni érdemes. A legkö-zelebbi táncház alkalmával, húsvétot követően...

Tóth Éva

Vendégek

A táncház jövőjét Sopron-ban Sipos Ferenc úgy képze-li el, hogy abban a tánc-házhoz kapcsolódjon más is. Alkalman-ként énekest hívnak vagy me-semondót, vagy éppen a tán-c-házzal egyidejűleg fotókiállítást is rendeznek, amely „behöz” olyanokat is, akik nem a táncot keresik. Szívesen hívnak jó nevű vendégzene-kart, anyaországit vagy adat-közlőket Székről, a Gyimes-ből, Kalotaszegről, ahogy éppen az anyagiakból futja.

Pro Kultúra Sopron Kht.

LISZT FERENC KONFERENCIA ÉS KULTURÁLIS KÖZPONT (Liszt F. u. 1.)

Április 4. szerda 17.00

SOPRONI TÁNCFÓRUM: **A SOPRON TÁNCGYÜTTES MŰSORA**
KODÁLY ZOLTÁN EMLÉKÉRE

Április 11. szerda 19.00

HORVÁTH MÁRIA (ének) és **SZOKOLAY BALÁZS** (zongora) **DALESTJE**
Mozart, Chopin, Rachmaninov, Bartók, Schumann

Április 13. péntek 19.00

EDDA MŰVEK
UNPLUGGED KONCERT

Április 24. kedd 18.00

DALOS-HEGYI KÓRUSTALÁLKOZÓ X. JUBILEUMI EMLÉKKONCERTJE

Április 26. csütörtök 19.00

ZORÁN

– **KÖZÖS SZAVAKBÓL – LEMEZBEMUTATÓ KONCERT**

Közreműködő zenészek: Horváth Kornél,
Sipeki Zoltán, Orosz Zoltán, Lattmann Béla, Kovács
Péter Kovax, Gyenge Lajos, Óvári Éva, Kabelács Rita

- Az április 1-jére meghirdetett IV. SOPRONI RITMUSFESZTIVÁL május 20-án, vasárnap 17.00 órakor kerül megrendezésre

FESTŐTEREM (Petőfi tér 8.)

Március 24. – április 10., naponta 10–18 óráig

NAGY CSABA TERMÉSZETFOTÓ KIÁLLÍTÁSA

A 15 éves Soproni Petőfi Színház 2007. ÁPRILISI MŰSORA

NAGYSZÍNHÁZI ELŐADÁSOK

1. vasárnap	19.00	Három nővér	Jászai-bérlet
2. hétfő	18.00	Három nővér	Handler-bérlet
5. csütörtök	19.00	Három nővér	Palotay-bérlet
8. vasárnap	19.00	A régi nyár	Bérleten kívül
9. hétfő	19.00	A régi nyár	Bérleten kívül
11. szerda	18.00	Három nővér	Vas-Villa' bérlet
12. csütörtök	18.00	Három nővér	Ifjúsági „C” bérlet
13. péntek	19.00	Három nővér	Széchenyi-bérlet
14. szombat	19.00	Három nővér	Löszl-bérlet
18. szerda	19.00	Nagyvizit	Csatkai bérlet
22. vasárnap	15.00	Nagyvizit	Jakab-bérlet
23. hétfő	14.30	Varázsfuvola	Móra-bérlet
23. hétfő	17.00	Varázsfuvola	Jókai-bérlet
24. kedd	14.30	Varázsfuvola	Arany-bérlet
24. kedd	17.00	Varázsfuvola	Gárdonyi-bérlet
25. szerda	14.30	Varázsfuvola	Zelk-bérlet
25. szerda	17.00	Varázsfuvola	Benedek-bérlet
		A Trambulin Színház előadása.	
28. szombat	19.00	A régi nyár	Bérleten kívül
29. vasárnap	19.00	A régi nyár	Jászai-bérlet
30. hétfő	10.00	A Pendelyes Táncgyűttes	
		„Járd ki lábam...” c. műsora	
30. hétfő	18.00	A Sopron Táncgyűttes	
		„Üzenet” c. műsora	

Jegyek korlátozott számban a bérletes előadásokra is kaphatók!

Tisztelt színházpártoló!

Kérjük, hogy a 2006. évi jövedelemadója
1%-ával támogassa

A PETŐFI SZÍNHÁZ MUNKÁJÁT!

Adószámunk:
Pro Kultúra Sopron Kht. (Petőfi Színház)

18533093-2-08

JEGYIRODA:

LISZT FERENC KONFERENCIA ÉS KULTURÁLIS KÖZPONT
9400 Sopron, Liszt Ferenc u. 1.
Nyitva tartás: hétköznap 9–17 óráig, szombaton 9–12 óráig
Tel.: 99/ 517-517, 517-518 Fax.: 99/517-542
E.mail.: jegyiroda@prokultura.hu • www.prokultura.hu
A műsor- és szereplőválttatás jogát fenntartjuk!

SÁRDY ZOLTÁN: FŐSZEREP SOPRONBAN

Színpadon, úton és út közben

Huszonhét éves. Színész. Szereti a kihívásokat. Tele van lendülettel. Tavaly kapott először nagyobb szerepet a soproni Petőfi Színházban. A jelenleg is műsoron lévő Páratlan páros című Ray Cooney darabban egy szerelmes taxisofőrt alakít. Úton van még, de egyre közelebb az álmaihoz. Budapest és Sopron között ingázva, de képzeletben minden pillanatban a színpadon. Tizenhét éves korában lusta volt. Azt hitte, a színészet könnyű pálya. Azért választotta azt. Később rájött, tévedett. Szerencséjére.

Sárdy Zoltánt...

...eddig többek között a következő darabokban láthatta a közönség: Aranyrákány (2003), A végítélet napja (2003), A hattyú (2004), Becket, avagy Isten becsülete (2005), Oszlopos Simeon (2005), Montmartrei Ibolya (2005), Casting (2006), Tizenkét dühös ember (2006), Páratlan páros (2006).

– Vannak, akik már gyerekkorukban tudják, mik szeretnének lenni, ha felnőnek. Én nem sokkal érettségi előtt határoztam el, hogy színész leszek. Valóban, akkor a lustaságom is vezérelt, azt gondoltam, ez egy könnyű pálya. Azóta már tudom, hogy nem az. Szép, de felelősségteljes és sok munkával jár – meséli Sárdy Zoltán.

– A soproni Petőfi Színház társulatának tagja. Kezdetben a Mikó István által vezetett színitanoda növendéke volt. Hol, kitől tanulta még a színészmesterséget?

– 1997-től 2000-ig Gőr Nagy Mária színitanodájába jártam, ahol Pogány Judit volt a mesterség tanárom. A soproni évek is meghatározóak voltak, a kapcsolatom Valló Péterrel később arra is jó volt, hogy ismert, emlékezett rám, és segédszínészként alkalmazott. Később Szilágyi Tibor már évről évre több és nagyobb lehetőséget adott. A 2002–2003-as évad óta vagyok a Petőfi Színház társulatának tagja. Először tavaly kaptam jelentősebb szerepet a Montmartrei ibolyában. Egyébként ezzel a szereppel megkaptam a Magyar Színészkararától a főiskolai végzettségnek megfelelő színész I. besorolást.

– Milyen szerepeket kedvel, milyen karakterekkel tud azonosulni?

– Minden olyan szerepet szívesen játszom, ami kihívást jelent számomra, ami fejlődési lehetőséget biztosít. Ahhoz, hogy jó színész legyen valaki, folyamatosan

gyakorolnia, tanulnia és természetesen játszania kell.

– Tavaly a Tizenkét dühös ember című Reginald Rose, illetve a Páratlan páros című Ray Cooney darabban is nagyobb szerepben láthatta a soproni közönség. Szereti az ön által megformált figurákat?

– Mindkettővel tudok azonosulni. A Tizenkét dühös emberben a 11. esküdt vagyok, egy Amerikában élő európai ember, az amerikai szabadságszémékben való hittel, mégis európai gondolkodásmóddal és zárkózottsággal. A Páratlan párosban, Bregyán Péterrel kettős szereposztásban, egy szerelmes

taxisofőrt alakítok. Ez már főszerep. A Páratlan páros egy fergeteges vígjáték, öröm benne játszani.

– Sokat utazik, a próbák Budapestén, az előadások Sopronban vannak. Sok munka elő meg egy bemutatót. Mi ad erőt, kedvet a színészethez? Mitől a színpad az ön világa?

– Az a produktum, amit a nézők látnak, komoly szellemi és fizikai munka eredménye. Számomra a játék öröme ad erőt. Az, amikor a színpadon vagyok, és látom, hogy a közönség jól érzi magát. Az előadás sikerének öröme minden nehézségért kárpótol.

Benke Éva

FOTÓ: PLUZZIK

Érdemes élnünk!

**Dr. Vladár Gábor, a soproni református egyházközség
lelkipásztora, a Pápai Teológiai Akadémia rektora
Dániel könyvéből vette igehirdetésének alapigéjét
a nemzeti ünnepkor a Szent György-templomban. Hangsú-
lyozta, hogy a nemzeti ünnep a nemzeti
sorskérdésekre való válaszkeresés alkalmá.**

– A mindenkori hatalom alapvető szerkezetét igyekeztem felvázolni – mondta el a Közéletnek dr. Vladár Gábor. – Amikor a babiloni király, Nabukodonozor, a Kr. e. VI. században meghódította a kicsiny Júda országot és elfoglalta Jeruzsálemet, két olyan dolgot tett, amit a mindenkori nagyhatalmak azóta is gyakran megtesznek. Először is elvitte a jeruzsálemi templom szent aranyedényeit és a babiloni istenek templomi kincse közé helyezte. Másrészt tanulásra alkalmas, előkelő, válogatott fiatalokat vitt magával, köztük Dánielt, hogy nevüket is megváltoztatva, átképezve, nyelvét megtanítva a saját szolgálatába állíthassa őket. A világhatalmak ugyanis soha nem elégednek meg csupán a templomi „szent edények” elrablásával, hanem mindig az ifjúságot akarják, közülük is a legjobbakat. A többiek nem olyan érdekesek. Ezek inkább a „kiadások” rovatba tartoznak. Ebben a radikálisan megváltozott új helyzetben Dániel önazonosságának

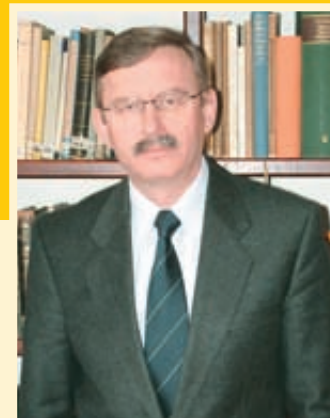
titka a „hazuról hozott” lelki-szellemi alapozás, az élő Istenbe vetett hit. A király számára ez az Isten egy a sok közül, viszonylagossá igyekszik tenni azt, ami Dániel számára az egyedüli, abszolút érték. Dániel jó lelkiismerettel szolgálta az új rendet, de belül még akkor is hűséges maradt Istenéhez, amikor emiatt az életével játszott.

Nemzeti életünk alapvető igazságai között az első az, hogy rabok legyünk vagy szabadok. A szabadság azonban csak előfeltétel, üres telek, amelyre majd építeni kell. Nem elég az, hogy szabad vagyok valamitől, fontos, hogy mire használom fel a szabadságot. Kell az erkölcsi érték, amely eligazít. Nem elég csak magyarnak lenni, magyarul beszélni, fontos az is, hogy mit mondok magyarul. Közben előfordulhat határainkon túl élő magyarjainkkal, hogy pusztán a magyar beszédük miatt úgy megverik őket, hogy – jelképesen szólva – elharapják az (anya)nyelvüket. Vannak tehát olyan értékek, amelyeket soha nem szabad viszonylagossá tenni, és közben ügyelnünk kell arra is, hogy a viszonylagos értékek soha ne váljanak kizárólagossá.

A nagy társadalmi átalakulások lehetőséget adnak arra, hogy elgondolkozzunk életünk néhány alapvető értékén. Mit jelent ma az, hogy „haza”, „áldozat”, „igazság”, „hazugság”, „hatalom”, „szabadság”, „munka”, „becsü-

let”. Választ kell találnunk néhány – látszólag egyszerű – kérdésre: „ki vagyok én?”, „honnan jövök?”, „merre tartok?”. E kérdésekből kiindulva felderíthetjük életünk forrásvidékeit, és találkozhatunk azokkal a közösségekkel, amelyek egyéniségünket formálták. Így juthatunk el a családhoz, a nemzethez, azokhoz a megtartó közösségekhez, amelyek nélkül együnkönk önarc képe sem lehet hiteles. Az otthonra talált egyén tud igazán hatékonyan élni és tevékenykedni, mert belső szabadsága és hiteles értékrendje van.

Az egyházak két évezred kipróbált és kikristályosodott keresztyén üzeneteit közvetítik, függetlenül attól, hogy azok népszerűek-e vagy sem. Egyrészt a közösségek megtartó erejét hirdetjük, másrészt pedig gyakoroljuk a közösséget, ahol az egymás után következő generációk megtanulhatják, miként lehet Istent és a másik embert szeretni. Feledhetetlen példa, hogy Jézus nem szégyellt sírni népe magatartása miatt, Pál apostol pedig még az életét is feláldozta volna, hogy népét a hívők közösségébe vezesse. Együttal azonban fontos számunkra az az ősi bibliai tanítás, miszerint Isten minden embert a maga képére és hasonlóságára teremtett, ezért minden embernek Istentől kapott abszolút értéke van. Szeretni a másikat személyes emberségében és ezzel megőrizni őt legmélyebb emberi mivoltában: ez felcserélhetetlen értékünk, pótolhatatlan hivatásunk. Amíg a mindenkori hatalom hajlamos arra, hogy semmibe vegye azokat, akiknek nincs hatalmuk, az egyház egyik feladata éppen az, hogy felhívja a fi-

gyelmet a peremre szorultakra és ösztönözzön a jó cselekvésére, az igazi értékek felkutatására és megtartására.

Jézus nem kereste beteges módon a kereszthalált, bár tudta, hogy azt el kell hordoznia. Mint a gyermekét megszüülő édesanya sem a szülési fájdalmakat szereti kényszeresen, hanem az eljövendő életért vállalja a kínokat, ugyanúgy Krisztus keresztre is túlmutat önmagán – az örökkévaló élet felé. Tudta, hogy a kereszttel nem Isten cinizmusának vagy a főleges fájdalmak okozásának a jele, hanem azt akarja Isten hirdetni: jó helyen állsz ott, ahol szeretet és fájdalom jövőt adó értelmet nyer. A magát kockáztató szeretet mindig kitarja karjait, mint Krisztus a kereszten. Védtelen, de nem fél a haláltól sem.

Az életet veszélyeztető erőket mi sem kerülhetjük el. Nem azért bízunk Istenben, mert csalódtunk volna a világban, hanem azért fordulunk reménységgel a világ felé, mert bízunk Istenben. Nem kell a siker rabjának lennem, nyugodtan maradhat itt e földön akár töredékes is az életem. Éppen ezért, ha a halál kifosztja a kezünket, nem kell ökölbe szorítani üressé lett markunk. Hagyjuk nyitva! Isten megtölti üres tenyerünket. Jó tudni azt, hogy Isten jobban szeret minket, mint ahogyan azt mi üres óráinkban elgondoljuk. Számára az élet rendkívül fontos. Érdemes élnünk, mert örök életünk van. ▼

Sopron TV: Nekünk, rólunk szól

FOTO: MAGASI

Tizenhat éve alakult a cég, tizenegy esztendeje nézik a legtöbb soproni háztartásban adásaikat. A Hajnal&Hajnal Kábeltelevíziós Kkt. megélt ugyan nehéz perceket és helyzeteket a bő egy évtized alatt, de a nézettségük igazolja törekvéseiket. Nekünk készítik, rólunk szólnak a műsoraik.

– Tíz főállású kollégámnak ad munkát és megélhetést a Sopron TV – kezdi talán a legfontosabbal Hajnal Sándor cégvezető, aki okleveles villamos üzemmérnökként megmaradt ugyan

műszaki embernek, s nem állt a kamera mögé, azért a napi ügyek irányítását nem adja ki a kezéből. – Ez nem olyan, mint egy sajtópalota, de hát mi nem is az épületben, inkább az utcán dolgozunk. Itt „csak” a technikai munkálatok zajlanak – mutat körbe a Frankenburg utcai házban a tulajdonos. Nem is értem a szabadkozást: a helyiségekben mintegy nyolcvanmillió forint értéket képviselő technikai berendezések sorakoznak.

– Arra vagyok a legbüszkébb, hogy egyáltalán létezik a Sopron TV – válaszol a Közélet kérdésére Hajnal Sándor. – Volt és van konkurenciánk, a gazdasági helyzet pedig mindenki által ismert. Egyre nehezebb a reklámpiacon érvényesülni, márpedig mi is ebből élünk. Ennek ellenére, köszönjük, jól vagyunk. Az előző városvezetés megvonta ugyan a korábbi támogatást, sőt, versenytársat is alapított, és ezzel nehéz helyzetbe hozta a Sopron TV-t, de sikerült talpon maradnunk, és most már túl vagyunk a nehezén. Büszke vagyok arra is, hogy mindez nem befolyásolta a műsoraikat: ugyanazok az embe-

rek, ugyanolyan elvek alapján, ugyanazt a műsorstruktúrát valósítják meg. Vagyis megőriztük pártatlanságunkat, függetlenségünket. Nálunk a nézők szempontjai az elsődlegesek.

Hajnal Sándor joggal büszke a Sopron TV-re. Húsz ezer soproni otthonban vannak jelen, nyolcezerrel kevesebben évek óta nem nézik esténként a műsoraikat. – Ez egy csapatmunka – hangsúlyozza a cégvezető –, ez a munkatársaim érdeme.

A helyi televízió hétköznapokon 3,5 órát sugároz. Délután fél hat és este fél kilenc között, valamint 23 órakor saját műsort adnak. A soproni közgyűlést a hónap utolsó szombatján vágatlanul adják le. Legyen a testületi ülés akár nyolcórás, nagyon sokat nézik, főleg nyugdíjasok – derül ki az évenkénti közvéleménykutatásból.

A Sopron TV-nél folyamatosak a technikai fejlesztések, még az áramszünet sem hozná zavarba őket. Tavaly nyár óta online is nézhető a műsoraik, számos visszajelzést kapnak a világ különböző pontjaira szakadt magyaroktól.

N. M.

A televízió története

A Hajnal & Hegyi Kábeltelevízió Építő Kkt. vállalkozás **1991-ben** alakult. Fő tevékenysége a kábeltelevíziós rendszerek kiépítése és üzemeltetése volt. Működését Sopronbárfalván, illetve a Sopron környéki falvakban kezdte meg. A rendszerek a cég saját beruházásában és kivitelezésében épültek.

1995-ben létesült a cégen belül a H & H Soproni Televízió, és még ez évben megindult műsorának sugárzása a saját kábeltelevíziós hálózaton.

1997-ben a négy darab önálló soproni kábeltelevíziós rendszert kábelhálózattal összeköttették, így létrejött az egységes soproni kábeltévérendszer. Közben újabb falvak csatlakoztak a hálózathoz.

1999-ben jelentős változás következett be a vállalkozás életében. A cég eladta a kábeltelevíziós rendszereit a MATÁV-nak, a továbbiakban ezek karbantartási feladatait látta el. Ugyanebben az évben megvásárolta a városban addig működő másik televíziót, a Soproni Városi Televíziót. Így a város egyedüli helyi tévéjeként, H & H Televízió Sopron néven üzemelt.

2004-től a televíziónál tulajdonosváltás történt, a cég neve Hajnal & Hajnal Kábeltelevízió Kkt.-re változott. Az adás sugárzása pedig azóta Sopron Televízió név alatt történik. A kábeltelevíziós rendszerek karbantartása megszűnt.

Húsvéti bárányszeresőben

Sopron környékén

Bár az ország keleti felében és Erdélyben számítanak a bárányhúsból készült fogások a hagyományos húsvéti étkek közé, mi azért itt, Sopron környékén indultunk el húsvéti báránszeresőbe.

Nem kellett hosszú utat megtennünk, ugyanis Sopront Harka irányába elhagyva azonnal rábukkantunk egy juhtelepre, ahol folyamatos birkabégetés közepette két

kutya is azonnal körbekerít, majd az akolban néhány napos újszülött kisbáranyokat is találunk.

A telep már az ötvenes évek elejétől folyamatosan juhtelepként működik. Erős Kálmán, az istállók tulajdonosa 1972-től már telepvezetőként dolgozott a gazdaságban. Ma sem hátrál meg a kétkezi munkától. – Példát kell mutatni – mondja, de az is teljesen nyilvánvaló, hogy nagyon szereti, amit tesz: elkészíti a táplálékot, eteti az állatokat, kihajtja azokat, éjjelente az ellő juhokhoz bejár ellenőrizni, és be is avatkozik, ha szükséges. Mindezek mellett a gazdaság irányítá-

sával együttjáró minden egyéb munkát ő maga végez. – Az igazi „juhász” valamilyen birkáját ismeri – mondja. Ezzel az agrárszakon üzemszervezőként végzett Erős Kálmán is majdnem így van; ez azért is nagy szó, mert a megyében legnagyobb, 700 birkából álló tenyészetéről van szó. A juhász munkája – valljuk be – manapság nem egy szokványos szakma, mint ahogyan a gazdaság maga sem, a kívülről, városból odavetődött látogató számára egy külön világ. Valamit felidéz abból a természetközelségből, amely valaha az ember és környezete kapcsolatát jellemezte. A gazdaság környékén 72 hektáron legelnek a birkák, ami a környezetvédelem szempontjából a legideálisabb. A területen élénkül és zsongul a fű.

Erős Kálmán számottevően olasz exportra dolgozik. A bárányhús a kelendő, a gyapjú nem kifizetődő, és a sajt, illetve a juhtúró készítése pedig – abban a formában,

ahogyan azt az erdélyi juhászok készítik – igen sok vesződséggel járna, pedig bizonyára lenne keletje.

Érdekes történetei is vannak a brandmajori juhásznak. Mesél például az Ausztriában dolgozó vendégmunkásokról, akik a helyszínen beszerzett bárányt a maguk vallási rituáléja szerint ölik le, az ég felé fohászkodva. Ilyenkor húsvéttájt az erdélyi származásúak és az alföldiek keresik leginkább a telepen a friss bárányhúst, amelyet egyébként annak ellenére, hogy ő maga soproni, Erős Kálmán is szívesen és gyakran fogyaszt.

Eljövételünkkor a birkák az útszéli árokparton legelésznek már, Erős Kálmán kettőt kiállt, és a nyáj a hangjára elindul visszafelé... – Merthogy nem szeretnék, ha a kutya hajtánák őket vissza – magyarázza Erős Kálmán, és már szerintünk is ez a világ egyik legtermészetesebb dolga...

B. T. É.

A család őrzi a Fodor-képeket

Fodor Ferenc nevét szerte a nagyvilágban ismerik a fotósok. Számos nemzetközi díj, rangos elismerés birtoka volt a tíz éve elhunyt soproni fotóművész.

FOTÓ: PLUZZIK

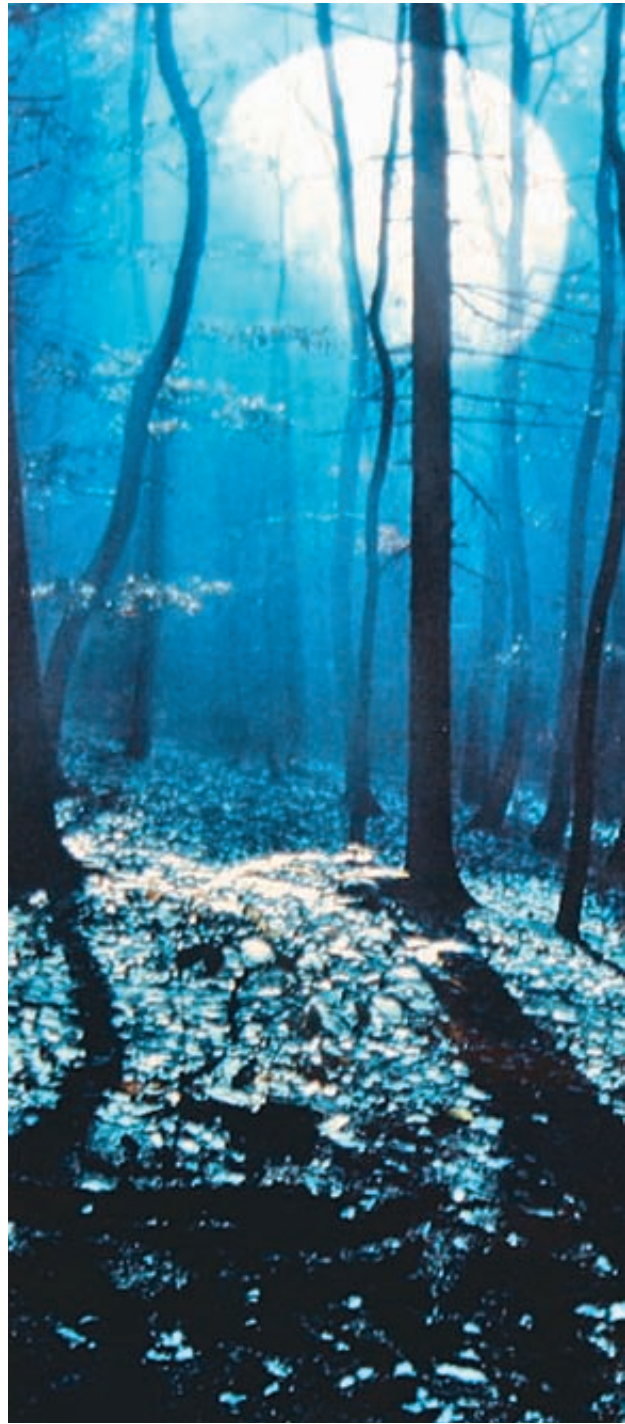
„Nem elég egyszerűen lenyomni a fényképezőgép gombját. A képekre oda kell varázsolni azt is, ami sajátossá teszi a pillanatot, hangulatot és értelmet ad neki” – vallotta az 1924-ben Kőszegen született Fodor Ferenc, aki 1952-

től haláláig, 1997-ig élt és dolgozott Sopronban. Szakmája szerint műszerész volt és dekoratőr, de akik ismerték, tudták róla: művész. A fotózást olyan szintre emelte, a képeket úgy alkotta meg, hogy azokban ott volt a megismételhetetlen pillanat, de ott volt valami Fodor Ferencből is. Sajátos labortechnikájával nem egyszerűen fényképeket hívott elő a sötétkamerájában, hanem valódi képzőművészeti remekeket. Utánozhatatlan volt.

Fodor Ferenc óriási, több ezer diát, fotót, papírképet, negatívot tartalmazó hagyatékát fia, *Fodor Tamás* gondozza. Értékesítéséről szó sem eshet – szögezi le az örökös, akinek az a célja, hogy minél tovább és egyben tartsa a művészeti értéket képviselő állományt. Archiválja, digitalizálja édesapja munkáit, így őrizve meg azokat az utókornak.

– Gigantikus mennyiségű anyagról van szó. Az ismert és díjazott képei mellett több ezer fotó; többségük dia és negatív – mondja Fodor Tamás, aki egy esetben válna meg édesapja örökétől: ha egy soproni gyűjtemény vagy múzeum átvenné azt úgy, hogy garantálná annak egyben – és fennmaradását.

A Sopronban alkotó Fodor Ferenc évtizedeken át nyerte sorra a nagy nemzetközi versenyeket. Az ötvenes-hatvanas években még úgy kellett kicsempészni alkotásait a nyugati megmérettetésekre, később már postán is nevezhetett. Száznál több díjat nyert. Kitün-

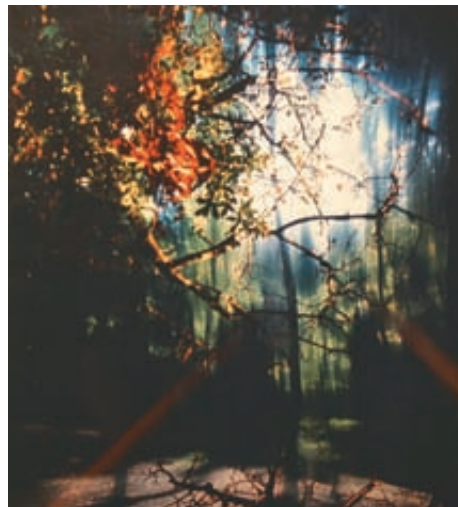

tetések, díjak ismerték el munkásságát, 1997-ban például még személyesen vehette át a Magyar Fotóklubok és Szakörök Szövetségének életműdíját, a Du-lovits-díjat.

N. M.

Fodor Ferenc

1952-től tagja, később sokáig vezetője volt a Soproni Fotóklubnak. Neve Franciaországtól az Amerikai Egyesült Államokon át Japánig ismert a fotóművészetet kedvelők körében. A Fotóművészek Nemzetközi Szövetsége több ízben is kitüntette egyéni látásmódja és kiváló, egyedi technikai tudása elismeréseként. 1996-ban a PUSAN nemzetközi fotópályázatán – amelyre a világ minden tájáról küldenek pályaműveket – Fodor Ferenc képei három különdíjat érdemeltek. Egy évvel később a színes fotó kategóriájában a legjobbnak járó aranyérmet kapta. A katalógusban, amely egy vaskos kötet, egyetlen magyar-ként szerepelt. Ezt a dicsőséget azonban Feri bácsi már nem érthette meg, 1997 júliusában örökre letette a földi fényképezőgépet.

FOTÓ: MAGASI

Tizenkilenc éve él Magyarországon, három éve Sopronban. Karazma Farshid, a soproni Erzsébet-kórház szülész-nőgyógyásza és az egész családja jól érzi magát nálunk, sőt, magyarul is kitűnően beszélnek.

– Bezzeg, ha ideges vagyok – nevet –, akkor csak keresem a magyar szavakat. Angolul vagy perzsául jut minden eszembe...

– 24 évesen, 1988-ban jöttem el Iránból – emlékszik *Karazma Farshid*. – Le kellett töltenem a kötelező két és fél éves katonai szolgálatomat, aztán kérhettem a vízumot. Több helyre is megkértem, így két év várakozás után jutottam Jugoszláviába – de mindössze nyolc hónapot töltöttem el ott, pedig már a szerbet is elkezdtem tanulni. De nem tetszett meg annyira, mint a magyar – nevet. – Július 1-jén lesz 19 éve,

hogy Magyarországra kerültem. Debrecenben végeztem el az orvosi egyetemet, angol nyelvű oktatásban. Magyarul '97 óta tanulok, mióta elkezdtem praktizálni.

Az egyetem után a szonoki, megyei kórházba került, ott végezte a szakvizsgáját is. Itt hallotta, hogy a soproni kórház felvételt hirdet, s mivel *dr. Csécsi Károly*, a szülész-nőgyógyászat osztályvezető főorvosa Debrecenben tanára volt, gondolta, megpróbálja. – Nagy segítséget jelentett a tanár úr támogatása – mondja. – A feleségem mindig mellettem áll, együtt úgy döntöttünk –

Perzsa orvos a soproni nőkért

a családi hívás ellenére –, hogy ott maradunk, ahol jól érezzük magunkat. Itt, Magyarországon.

Felesége szintén perzsa, két fiuk még Debrecenben született, 1998-ban és 2002-ben. – Perfekt magyarok – teszi hozzá nem kis büszkeséggel –, de otthon perzsául beszélünk. A feleségemmel ragaszkodunk ahhoz, hogy ismerjék az anyanyelvüket. Ritkán megyek Perzsiába, nincs hozzá kedvem – mosolyog. – Feleségem a gyerekekkel minden évben hazalátogat, én csak két-három évente; de tavaly nyáron én is velük mentem. Testvéreim Németországban és Magyarországon élnek, egyikük Debrecenben tanul – meséli a doktor.

– Nagyon jól érezzük magunkat Sopronban – szögezi le. – Több helyen dolgoztam már, de a soproni kórház mindet felülmúlja, kitűnő kórház, kitűnő vezetéssel. Tavaly komoly gerincműtétje

Régi hagyományok

Karazma Farshid nem ragaszkodik mereven hazája szokásaihoz. – A régi perzsa hagyományokat azonban igyekszünk megőrizni – mondja. – Március 21-én tartjuk a régi perzsa új évét. Megünnepeljük a téli napfordulót is, ilyenkor ünnepi vacsorát ülünk a családdal.

volt a feleségemnek, jó pár hétig azt sem tudtam, hová kell éppen futnom: a gyerekekért, műteni, ügyelni. A barátaink azonban annyit segítettek, nem éreztem, hogy egyedül vagyok, külföldiként. Sok betegem is van, hálais-ten, hiszen annak kell örülnöm, ha orvosként egy kicsit legalább segíteni tudok.

B.Á.

DR. CSERNUS IMRE: „FELSZÍNES AZ EMBEREK KÖZTI KOMMUNIKÁCIÓ”

A problémáit mindenki maga oldhatja meg

A drogosok kezelésében elért sikerei és a megszokottól eltérő stílusa által lett közismert dr. Csernus Imre. Élesen és őszintén tud kérdezni, ettől hatékony a módszere. Szembesít, terel, vezet, de nem veszi át senki terhét. Azt mondja, azért is élünk, hogy boldogok legyünk. Meg azért, hogy jól érezzünk magunkat a bőrünkben.

Dr. Csernus egész nap rendel. Reggel héttől este kilencig. Sok betege van, sokan fordulnak hozzá. Felszínes ismereteink alapján azt gondolhatnánk, hogy főként drogosok, holott ez nem így van. Egyre többen vannak olyanok, akik drog nélkül is segítségre szorulnak.

– A szenvedélybetegek az utóbbi időben a pácienseimnek a húsz százalékát teszik ki. Döntő többségben vannak azok, akik párkapcsolati problémákkal, depresszióval és pánikbetegséggel fordulnak hozzám. Sokan azt hiszik, hogy én vagyok a megváltójuk. Elvárják, hogy valaki más oldja meg a problémájukat. Pedig ez lehetetlen, a problémáit mindenki csak saját maga oldhatja meg.

– Miért lett pszichiáter? Önmagát akarta jobban megismerni, vagy másokat gyógyítani, segíteni?

– Az élet hozta. Az egyetem után rádöbbsentem arra, hogy valami miatt nagyon közel tudok kerülni az emberekhez. Akkor még nem tudtam, hogy az emberek közti kommunikáció felszínes. Én élesen és őszintén

tudtam kérdezni. Mindegy, milyen orvos lettem volna, az empátia a gyógyításban mindenütt alapvető.

– Élesen és őszintén kérdezni. Az ön stílusára azt is mondták már, hogy szokatlan, szembesítő, durva, érzéketlen. Ön milyen jelzőt használna?

– Konfrontálódó. Ez egy tudatosan használt technika, egy módszer. Olyan személyiségszerkezetek esetében is alkalmazom, akik úgynevezett sokpajzsos védekezésűek. Elbújnak a felvett szerepeik mögé, saját maguk is elhiszik, hogy ők azok, akiknek a bőrébe bújnak. Az embernek önmaga hibáival a legnehezebb szembenéznie, pedig ez az első lépés a talpra álláshoz. Mindenkinek szembe kell nézni a saját tü-

körképével. Ez egy harc, amit meg kell vívni a szerepekbe menekülések helyett. Nagy gond van manapság abból a szempontból, hogy bizonyos konfliktusok kezelésére nem készítene fel minket. A szülők nem adják át a megfelelő mintákat, a gyerekek nem tanulják meg, de egy bizonyos kor után mégis már mindenki saját magáért felelős.

– Az önzés, elfogadás, megbocsátás témájával foglalkozik az előadásain. Mindenki-ben van önzés, mindenki önző

valamennyire. Kinek van szüksége segítségre? Hol van az a határ, amin túl már kóros egy viselkedés?

– A határ ott van, amikor már elkezdsz ártani önmagának vagy másoknak valaki. Amikor a viselkedése már kihatással van mások életére. Önmagunknak úgy árthatunk, ha elfojtjuk az érzéseinket. A ki nem mondott, meg nem élt érzések feszültséget eredményeznek, stresszt, ami számos testi betegség oka lesz később. A tüdő, a gyomor és a bélrendszer megbetegedései, az autoimmun betegségek vagy a rák – főleg ha hajlam is társul hozzá – sok esetben pszichés okokra vezethetők vissza. Benke Éva

A támaszték eldőlhet

– Hogy mikor teljes egészében egy ember? Ha fel mer nőni az érzelmei terén – vallja Csernus doktor. – Azért is élünk, hogy boldogok legyünk. Ehhez meg kell élni az érzelmeinket, merni kell vállalni őket. Ha valakiben feszültség, szenvedés, bánat van, az hogyan tud boldog lenni? Ezekkel az érzelmeikkel nem lehet funkcionálni. A negatív érzéseket is meg kell élni. Azok is fontosak, azokból is tanulhatunk. Az egyik legfontosabb feladatunk, hogy önmagunkban jól érezzük magunkat. Ha ez nincs így, akkor elkezdünk valaki másra támaszkodni, pedig az veszélyes dolog. A támaszték eldőlhet. Legjobb önmagunkra támaszkodni és önmagunkban megtalálni a belső békét.

Rendelés

2

Cipelj a hátadon!
Hirtelen, erős moz-
dulattal megfogó

Italos
készlet
jelzője

Lám
Ab...
(eleve)

Egyipto-
mi elnök
volt

Római
ötszáz-
ötven

Koraesti
idő-
pontig

Szándé-
kában
áll

Finom,
egyedi
modorú

1

...morit
Emlé-
kezz
a ha-
látra!

Papíron
utási-
tást adó

Újabb
töltés
Járóbot

Mérhető
fogalom
Nemzeti
tömeg

...lap
Após
hangzói

Szárit
Megle-
venedik

Feni
Mosó-
pomév

Máshol-
lét
Kergettek

Odúja
Kettős
betű

Konyhai
kellék
Sportszer

Héber
eredetű
női név

Nikkel
United
Kingdom

Pecek
Zord
időben

Tócsni
Keleti
társai-
kodónó

Kocso-
nyás
anyag
Hossz

Úttét
...fair
lady

Éjfélig
tart
Gramm

Orosz
tenger
Nitrogén

Áru-
ház-
lánc

Alkoho-
lizált
Tusázik

Afriakai
antilop
Félfá!

Gyakori
igevég-
ződés

?

Kre-
kesz-
tettük

Indíték
Makkot
keres

Félig!
Havon
siklani

Részben
erre!
Gally

A megfejtéseket...

... a Sopron, Fő tér 1. címre várjuk április 20-ig, a borítékre kérjük, írják rá: Soproni Közélet – Rejtvény. A helyes megfejtést beküldő olvasóink között a Cédrus Könyvesbolt (Sopron, Mátyás király u. 34. Tel.: 99/506-115) ajándékát sorsoljuk ki. Előző nyertesünk: Neuhauser Jánosné (Juharfa utca). Nyereményét a könyvesboltban veheti át. Gratulálunk!

„OLYAN ORSZÁG POLGÁRA SZERETNÉK LENNI,
MELYRE MINDIG BÜSZKE LEHETEK...”

Egy korszakos kosaras

**Van aki úgy ismeri:
ORBAYTVORDY – így egyben.
Egy korszakot jelentettek ők
ketten a soproni kosárlabdá-
ban. Dr. Orbay László azon-
ban majd mindenkinek Cila,
sőt: A CILA! – telefonon
értem el őt Vancouverben.**

– Évek, évtizedek óta rit-
kán látunk Sopronban, bár is-
merősöktől időnként hallani:
találkoztam Cilával, láttam a
tenispályán – mi van veled,
hol élsz, mit csinálsz?

– Tavasszal minden évben
hazamegyünk, de kétségtelen,
ritka vendég vagyok odahaza.
Lassan két évtizede Kanadá-
ban, Vancouverben élünk és
egy faipari kutatóintézet la-
boratóriumában dolgozom.

– Egy internetes oldalon
keresztül Sopronig elért a hír,
Orbay Lászlót megoperálták...

– Csípőprotézis-műtéten
estem át, de hála Istennek, a
technikának és nem utolsó
sorban az egyik legjobb van-
couveri ortopédsebésznek,

jól vagyok, és ami a leglénye-
gebb, a mozgásom sem kor-
látozott. Tudok teniszezni,
ismét jólesik a sport. Kosár-
labda? Sajnos elszakadtam
a palánkok világától. Utoljá-
ra még odahaza aranyos,
drága Balogh Sanyi barátom-
mal jártunk át Deutschkre-
utzba, egy rövid ideig játé-
kosként, később edzőként –
lényegében ezzel fejeződött
be számomra az aktív kosár-
labda. Természetesen ami-
kor otthon vagyok, nagy
örömmel találkozom egykori
SMAFC-os barátaimmal, saj-
nos fogyunk, többen már vég-
leg kipontozódtak...

– Sportpályafutásod során
mire vagy a legbüszkébb, illet-
ve maradt-e benned túske?

– Kupagyőztesként – két
alkalommal – a SMAFC-cal
is kiléphetünk a nemzetkö-
zi porondra, erre mindnyá-
jan büszkéek lehetünk. Csaló-
dás? Ha akkor a város job-
ban segített volna bennün-
ket, akkor minimum egyszer,
de akár több alkalommal is

magyar bajnokok lehettünk
volna! Elsősorban nem ami-
att, mintha jobb csapat let-
tünk volna, mint az akkori
Honvéd, hanem azért, mert
nekünk a hazai pálya töb-
bet ért, a közönség többet
jelentett...

– Vancouver és Sopron akár
testvérváros is lehetne, hisz
jól ismert az egyetem 1956-os
exodusa. Milyen a kapcsola-
tot az egykori soproni firmák-
kal, professzorokkal?

– Az, hogy az élet engem
ide sodort, abban igen nagy
szerepe van az itteni, úgyne-
vezett soproni divíziónak,
név szerint elsősorban Bala-
tinecz Jánosnak, Pászner
Lászlónak, Kozák Antalnak,
Sziklai Oszkárnak és az egy-
kori tanári kart ma már egye-
dülüként képviselő Adamo-
vich Lászlónak, akinek egyéb-
ként éppen a napokban ün-
nepeltük 86. születésnapját.

– Mikor látunk itthon leg-
közelebb, egyáltalán ezentúl
látogató lesz-e csak Sopron-
ban, vagy gondolkozol a végle-
ges hazatérésen?

– Tavasszal, de legkésőbb
a nyáron hazamegyünk, ez
biztos. A kérdés második fe-
lére már nehezebben tudok
válaszolni. Őszinte leszek: az
otthoni helyzet nagyon elke-
serítő, én pedig szeretnék egy
olyan ország polgára lenni,
melyre mindig büszke lehe-
tek, mint ahogy így van ezzel
sok nálunk szerencsésebb

náció. Figyelemmel kísérem
az otthoni történeket, úgy
hallom Sopronban elindult
valami, és az irány, az jó...!
Dr. Fodor Tamás polgármes-
ter egyetemi kollégám volt,
bár éppen idejövetelem miatt
kevés személyes kapcsolat
volt közöttünk. Mindeneset-
re, aki hivatásszerűen a me-
chanikával foglalkozik, az
tudva lévően alapos ember
– őszintén örülök, hogy ilyen
polgármester került a város
éleire.

Pluzsik Tamás

Dr. Orbay László

- ▼ okleveles faipari mérnök
- ▼ születési időpont: 1943. október 30.
- ▼ magassága: 193 cm
- ▼ egykori posztja a SMAFC-ban: bal bedobó
- ▼ első edzője az általános is-
kolában: Harcos Sándor
- ▼ 67 alkalommal volt tagja a
magyar válogatottnak
- ▼ sokszoros főiskolás váloga-
tott, Magyar Népköztársasági
Kupa győztese, ezüst-
érmes a magyar bajnok-
ságban, bronzérmes az
1965-ös Universiadén.

A SMAFC 1970-BEN A BARCELONAI REPÜLŐTÉREN.

Tűzbe tenném a kezem ezekért a srácokért

– Szakmailag mennyire elégedett az eddig eltelt időszakban elért eredményekkel?

– Nyertünk három mérkőzést, de azt gondolom, ezzel a játékosállománnyal nyerünk is kellett. Előreléptünk két helyet.

– Sok, a profi futballban eltöltött év után hogy érzi magát egy harmadosztályú kiscsapat játékosedzőjeként?

– Mióta külföldről visszatértem Magyarországra, mesze itt érzem magam a legjobban, ez valóságos felüdülés a

magyar, úgynevezett profi futball posványa után. A közönség remek, a vezetőség is kitűnő, és ami nagyon fontos: itt van feladat, van cél. Ami még az én számomra nagy különbség az élvonal és a mostani pozíció között, hogy itt elfogadják a véleményemet, figyelnek a szavamra. Nagy öröm viszontlátni mérkőzéseken a srácoktól az edzésen gyakorolt elemeket.

– Játékosedzőként mennyire nehéz a középpályán teljesíteni a saját feladatát a csapatban, s ugyanakkor szakmailag mint edzőnek átlátni az egész gárdát?

– Nem egyszerű, de van előnye is. Ha valamit észreveszek, akkor a pályán azonnal tudok reagálni. A segítőim pedig azért ülnek a kis-

Három forduló, három győzelem, két hely előre a tabellán. Ez a rövid mérlege eddig a télen játékosedzőként az SVSE–GYSEV-hez került korábbi 23-szoros válogatott Lendvai Miklósnak. A szakember remekül érzi magát a soproni vasutas csapatánál.

padon, mert kívülről nyilván sokkal jobban átlátják az egész játékot.

– A legutóbbi bajnoki után több játékos is eltöltését tölti a következő fordulóban. Ez mennyi nehézséget jelent?

– Valóban két-három stabil játékost kell nélkülözni, de úgy gondolom, megfelelő a keretünk a pótlásukra. Most olyan játékosok kaphatnak lehetőséget, akik eddig kevesebbet szerepeltek. Bízom bennük is. A tűzbe mennék ezekért a srácokért, nekem most ők a legfontosabbak.

B. L.

Az előkelő második helyen áll az SVSE–GYSEV labdarúgócsapata az NB III-as labdarúgó bajnokság Bakony-csoportjában. Jabronka Béla szakosztályvezetővel az együttesnél bekövetkezett változásokról, a kiugró szereplés háttéréről beszélgettünk.

– Mióta van a csapatnál?

– Lassan tizenöt éve, 1992. július elsejétől. Akkor még a megyei bajnokságban szerepeltünk, majd pár évvel később, a 95–96-os szezonban felkerültünk az NB III Bakony-csoportjába. Azóta, egy rövid kis átszervezést leszámítva, folyamatosan itt szerepel a csapat. A csoport

egyik legrégebbi tagjai vagyunk.

– Egy esztendeje jelentős előrelépés következett be a csapatnál...

– Igen, az FC Sopronnal létrejött együttműködésnek köszönhetően kilenc játékos és a szakvezetőnek kinevezett Halász Ernő került hozzánk. Korábban a csapat mindig a bentmaradásért harcolt. Akkor ősszel csupán 10 ponttal álltunk, ám az erősítéseknek köszönhetően tavasszal 27 pontot szerzett, s gond nélkül maradt bent a csapat.

– Amely a nyáron tovább erősödött...

– Így van, bár akkor már az FC Soprontól négy lejárt szerződésű játékos került hozzánk. Így megerősöde

„Robog” a Vasút

már reális célnak tűnt a dobogó valamelyik fokának az elérése. Volt olyan is, hogy a tabella élén álltunk, ám az őszi szezon vége nem úgy sikerült, ahogy a korábbi szakasza, s végül a negyedik helyen zártunk.

– Azok az erősítések viszont, amelyek most télen történtek, nemhogy NB III-as, NB I-es szinten is figyelemre méltóak lennének. Két válogatott labdarúgó került az együtteshez...

– Amikor felvetődött Lendvai Miklós esetleges érkezése, mindenképpen ragaszkodtam hozzá, hogy futballozzon is, játéktudásával a pályán is erősítse csapatunkat, ne csak edzősködjön. Az már csak hab volt a tortán, hogy Rabóczki Balázs

is hozzánk került. Mindkét játékosról mind szakmailag, mind a mentalitás, alázat tekintetében csak a legjobbat tudom mondani, s az ő hozzáállásuk magával ragadja a többieket.

– Hogyan tovább?

– Sajnos, a csoportot vezető Ajkának kilenc pont az előnye, s úgy tűnik, képtelen hibázni. A Sárvár elleni rangadón Geeb-et és Reineck-et kiállították, Török pedig összeszedte a harmadik sárga lapját. A következő mérkőzéseken tehát azok bizonyíthatnak, akik a közelmúltban kevesebb lehetőséghez jutottak. Éppen azért vagyunk viszont ennyien, hogy az ilyen szituációkat is meg tudjuk oldani.

Botár

A „HATODIK EMBER” EREJÉBEN BÍZNAK

Egy győzelem kulisszatitkai

Ha a pályán nem is, a tárgyalóasztalnál szép győzelmet aratott az MKB-Euroleasing Sopron női kosárlabdacsapata a női Magyar Kupa négyes döntőjének rendezési jogáért megtartott licitáláson. A tavalyi év után idén is Sopron ad otthont a négyes döntőnek, amelyen a soproni kedvencek mellett a régi nagy rivális MíZo Pécs, egy új trónkövetelő, a Szeviép Szeged, valamint az a Diósgyőr vesz részt, amely szintén régóta ott van a „tűz körül”.

Török Zoltánnal, az MKB-Euroleasing ügyvezetőjével a versenytárgyaláson folytatott győzelem kulisszatitkairól, valamint – érintőlegesen – magának a négyes döntőnek az esélyeiről beszélgettünk.

– A sajtóban nem hivatalos forrásra hivatkozva lehetett hallani, hogy 7,3 millióért „kelt el” a rendezés joga. Annyira már ismerem, hogy tudjam, ezt nem fogja megerősíteni, ezért így kérdezem: a nagyságrend stimmel?

– Maradjunk annyiban: minden idők leghosszabb, legkiélezettebb és legnagyobb költségvetésű kupadöntője lesz a 2007-es, már ami a honi női Magyar Kupa döntőjének történetét illeti.

– Lehet tudni, hogy a pénzüsszeg, amellyel elnyerték a rendezés jogát, milyen arányban állt a klubnak a rendelkezésére, s milyen arányban tudtak külső forrásokat „mozgósítani”?

– A licittárgyalás versenyképességéhez a döntő erőit Sopron adta. A polgármester úrnak és Abdai alpolgármester úrnak ezúton is szeretnék köszönetet mondani, mert az, hogy húsvétkor Sopron lehet sportágunk fővárosa, elsősorban az ő áldozatvállalásuknak köszönhető. Ki kell még emelnem két magánszemély önzetlen segítségét is, továbbá azt a most már két tucatot is meghaladó támogatót, akiket az idő rövidsége miatt csak a licitet követően volt módom megkeresni, de akikkel látatlanban is „számoltam”. Ők a mi igazi nagy hadseregünk, akik nélkül lehetetlen lenne csatába menni, és legfőképpen rendezést nyerni. Nagyon jó érzés, hogy ennyi önzetlen emberre számíthatunk, ha a csapat ügyéről van szó!

– Ha jól tudjuk, itt is a Pécs volt a nagy vetélytárs. Nagyon „meccs” volt ez a zöld asztalnál, mint a januári, pécsi, háromszori hosszabbítás után soproni sikerrel végződött, minden idők legjobb női bajnoki mérkőzésének tartott összecsapás?

– Nehéz lenne a kettőt összehasonlítani, de ha mégis kell, akkor azt mondom, a lányok dolga összehasonlíthatatlanul nehezebb!

– Talán ezért is alakult ki az idei tavaszra ilyen kosárlabdáláz, mert ebben az évben csapatunk nem ismer lehetetlent. És az jó érzés, hogy a rendezés elnyerésével a menedzsment, a

város és a szponzorok is kifejezésre juttatták mindezt!

– Hogy zajlik egy ilyen tárgyalás? Itt elsősorban arra lennének kíváncsiak, mi van akkor, amikor emelkedik a tarifa? Megy a telefonálás, közlik, éppen mennyi az ár? Lehet itt is például „időt kérni”? S önöknél például eredetileg adva volt egy keretösszeg, vagy lehetett „srófolni” az árat? A városvezetéssel is volt „SOS-összeköttetés”?

– Mindenki másképp csinálja! Először is: a tárgyalás az elődöntő párosításának sorsolásával kezdődik. Ennek ismeretében már hagyományosan tartunk tíz perc technikai szünetet. A szünet után azonban már nincs megállás: érvényesül ugyanis a „senki többet...” elv, azaz aki a harmadik ütés előtti utolsó összeget mondja, az nyer. Volt olyan kollégám, aki for-

előzte meg. Akartuk ezt a kupadöntőt, így ennek szellemében licitáltam.

– A tavaly éppen Sopronban elveszített finálé után most lehet azt mondani, hogy a tárgyalóasztalnál elért sikerrel nagy lépést tett az MKB-Euroleasing a soproni női kosárlabda történetének első Magyar Kupa-győzelme felé?

– Sajnos nem! Az élet már sokszor megtréfált bennünket. Borzasztóan nehéz elődöntő vár ránk, és annak sikeres megvívása esetén a döntő sem ígérkezik könnyebbnek. Nüanszok dönthetnek, amihez a hazai pálya csak akkor lehet nagy lépés, ha az olyan étellel telik meg, amelyet kizárólag a soproni szurkolók teremthetnek meg! Így van ez mindenhol a világon. De ha megtelik az aréna, és szurkolóink átérzik ennek

ródróton volt a licit alatt folyamatosan, és volt olyan, aki csak a rá eső jutalék százalékát számolta: magyarul szurkolt a mind magasabb összegért. Én személy szerint két rövid telefont bonyolítottam a szünetben, majd ezt követően már a magam meggyőződése szerint döntöttem.

– Természetesen ezt alapos számolás és egyeztetés

a jelentőségét, magyarul ők is beleadnak mindent, talán ha szabad ilyet mondanom, minden korábbinál jobban, akkor a segítségükkel történelmet írhatunk. Együtt ugyanis tényleg sikerülhet! A menedzsment, a szponzorok és a csapat egysége ugyanis félkarú óriás a „hatodik ember” ereje nélkül!

Botár László

SOPRON REJTETT KINCSEI

A fotón megörökített részlet Sopronban található. Ha tudják, hol, írják meg nekünk! Címünk: Soproni Közélet, 9400 Sopron, Fő tér 1. „Sopron rejtett kincsei”. Előző számunk megfajtése: korinthusi oszlop az Árpád utcában. Nyertesünk Módos Imréné (Sopron, Ady Endre u.), nyerevénye zenei CD, amit a Kisalföld Média-központ-ban (Frankenburg u. 2/a) vehet át munkaidőben. Gratulálunk!

Jó locsolást!

Korán reggel útra keltem,
se nem ittam, se nem ettem.
Tarisznya húzza a vállam,
térdig kopott már a lábam.
Bejártam a fél világot,
láttam sok-sok szép virágot.
A legszebbre most találtam,
hogy öntözzem, alig vártam.
Piros tojás, fehér nyuszi,
locsolásért jár a puszi!

Itt a húsvét, eljött végre,
a szép lányok öröme.
Mert a lányok szép virágok,
illatos víz illik rájuk.
Kit húsvétkor nem locsolnak,
hervadt virág lesz már holnap.
Ne fuss el hát, szép virágom,
locsolásért csók jár, három!

Közérdekű telefonszámok

MENTŐK: 104

TÚZOLTÓSÁG: 105

RENDŐRKAPITÁNYSÁG:

9400 Sopron, Lackner
Kristóf utca 5., e-mail:
police@sopron.hu, ügye-
let: 107 (0-24-ig ingyene-
sen hívható!)

112 (0-24-ig ingyenesen
hívható nemzetközi se-
gélyhívó!) Tel.: 99/311-234,
fax: 99/318-248

Panaszfelvétel: hétfőtől
csütörtökig: 08.00–16.00,
pénteken: 08.00–13.30

SOPRONI ERZSÉBET-KÓRHÁZ:

Győri út 15., telefonszám:
(99) 312-120

CSALÁDSEGÍTŐ INTÉZET:

(Kossuth Lajos u. 10)
(99) 506-400

ÁRAMSZOLGÁLTATÁSI HIBÁK

BEJELENTÉSE:

(99) 512-407

ÜGYELETI REND

• Házi-orvosi ügyelet:

Erzsébet-kórház
VI. épület, Győri u. 15.,
telefon: 99/312-010

• Fogorvosi ügyelet: hét-
végén és ünnepnapokon
9–15 óra között, Erzsé-
bet-kórház VI. épület,
Győri u. 15., telefon:
99/312-010

• Gyermekorvosi ügyelet:
hétvége és ünnepnap:
8–20 óra között, Erzsé-
bet-kórház, VI. épület,
Győri u. 15.

VÍZSZOLGÁLTATÁSI HIBÁK

BEJELENTÉSE: (99) 519-100

GYSEV-INFORMÁCIÓ:

(99) 517-212

KISALFÖLD VOLÁN:

Helyi járatok: (99) 313-130
Távolsági járatok:

(99) 311-040

FŐVINFORM

éjjel-nappal: (1) 317-1173,
fax: (1) 317-8288

MÁV (www.mav.hu/elvira)
központi felvilágosítás
6–20 óráig: (1) 461-54-00
GÁZSZOLGÁLTATÓ: (99) 513-240

ÚTINFORM

(közúti információk éjjel-
nappal): Telefon: (1) 322-
7052, fax: (1) 322-9831

AUTÓKLUB SEGÉLYSZOLGÁLAT:

188

T-COM TELEFONOS

ÜGYFÉLSZOLGÁLAT: 1412

(díjmentesen hívható)

ÜGYFÉLSZOLGÁLAT ÜZLETI

ÜGYFELEKNEK: 1435

(munkanapokon 6–22-ig)

LELKISEGÉLY-SZOLGÁLAT:

(éjjel-nappal): (80) 505-
507. Lelkisegély-szolgálat
(hívható mindennap 19–
07 között): (80) 505-516

SOPRON MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

POLGÁRMESTERI HIVATAL:

9400 Sopron, Fő tér 1., te-
lefon: (99) 515-100, fax:
(99) 311-445. Ingyenesen
hívható zöld szám: (80)
204-322. Ügyfélfogadási
idő: hétfő: 13.30–17.00,
szerda: 8.00–12.00 és
13.00–16.00

OKMÁNYIRODA:

Fő tér 5. Ügyfélfogadás:
hétfő: 10.00–12.00 és 13.00–
17.00, szerda: 8.00–12.00
és 13.00–15.30, csütörtök:
8.00–12.00 és 13.00–14.30,
péntek: 8.00–12.00

SOPRON HOLDING:

Vagyonkezelő ZRt.
9400 Sopron, Verő J. u. 1.
Telefon: (99) 514-590,
holding@
sopronholding.hu